

HÊ-BƠ-RƠ, CHƯƠNG BẢY ²

 Phước cho anh chị em! Tôi nghĩ, trước tiên, chúng ta có một em bé ở đây, Doc, em trai của tôi, một người em về phần xác đã nói với tôi trước đây vài phút, rằng đã muốn...được dâng. Và bây giờ nếu những người mẹ đó có những đứa con mới biết đi mà họ muốn dâng cho Chúa, chúng ta sẽ rất vui có họ đến ngay bây giờ, mang theo những con trẻ của họ lên.

²³⁹ Bây giờ, và nhiều người, họ, những gì họ gọi, làm báp-têm cho chúng. Giáo hội Giám Lý làm, và tôi tin là người Nazarene cũng vậy. Tôi không chắc. Không. Tôi nghĩ đó là những gì họ đã tách ra, là lễ rửa tội cho trẻ sơ sinh, người Nazarene và người Giám Lý Tự do. Nhưng, tuy nhiên, một số người trong số họ, họ làm điều này và điều khác. Nhưng, và một số người trong số họ đổ một ít nước lên chúng. Một số rảy nước. Và, nhưng chúng ta luôn cố gắng ở lại gần gũi với Kinh Thánh đúng như chúng ta biết thể nào. Bây giờ, trong Kinh Thánh không có câu Kinh Thánh nào cho trẻ sơ sinh được rảy nước, cũng không có câu nào trong Kinh Thánh cho người nào được rảy nước. Đó là điều không phù hợp với Kinh Thánh. Đó là nghi lễ của giáo hội Công giáo.

²⁴⁰ Nhưng họ—nhưng họ làm, đã mang...Họ đã mang những đứa trẻ nhỏ đến với Chúa Jêsus. Và—và chúng tôi đại diện cho Ngài. Chúng tôi muốn làm điều tương tự như Ngài đã làm. Ngài đặt tay Ngài trên chúng, và—và chúc phước cho chúng, và phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, và đừng ngăn cấm chúng nó, và đừng ngăn cấm chúng nó, vì Nước Thiên đàng là thuộc về những kẻ giống như con trẻ vậy.” Và đó là những gì chúng ta tiếp tục làm ở đây tại đền tạm, khi chúng ta cố gắng thực hiện Kinh Thánh chân thật, theo cách được đem dâng, cách tốt nhất mà chúng ta biết.

²⁴¹ Vì vậy, bây giờ, nếu bà mẹ đó, hoặc bà mẹ nào có những đứa con nhỏ của họ để được dâng hiến, trong khi Chị Gertie chơi bài *Mang Chúng Vào*, ờ, các chị mang chúng lên bàn thờ. Anh và tôi sẽ xuống và dâng những đứa trẻ cho Chúa. Được rồi.

Anh Neville...[Băng trống—Bt.]

242 Cảm ơn, Chị Gertie. Điều đó rất tốt. Bao nhiêu người yêu mến trẻ em? Nếu không, thì có điều gì đó không ổn với quý vị, có điều gì đó không ổn.

243 Bây giờ, tối nay, bây giờ để đi vào phần còn lại của các buổi nhóm. Chúng tôi...lý do tôi lại xuống tối nay. Thông thường vào những ngày này khi chúng ta có những buổi nhóm chữa lành, tôi chỉ có được khoảng một lần mỗi ngày, vì nó khiến tôi thật là run. Anh em không hề biết điều đó. Và ở đây tại nhà thì còn run gấp đôi so với bất cứ nơi nào khác.

244 Và tôi xin lỗi vì đã phạm sai lầm như tôi đã làm điều đó sáng nay. Nhưng điều đầu tiên khiến tôi bối rối, đó là khi Billy đến nói với tôi rằng anh ấy không thể tìm đủ người để phát thẻ cầu nguyện. Anh ấy chỉ có thể phát ra khoảng mười hai hoặc mười bốn. Và anh ấy có một...Không ai muốn có thẻ cầu nguyện. Tôi đoán mọi thứ đều ổn. Vậy nên, sau đó, tôi chưa bao giờ nghĩ...Và sau đó khi tôi bắt đầu gọi những thẻ cầu nguyện đó, tôi nghĩ rằng tôi sẽ có được tất cả mười hoặc mười hai, hoặc bất kể số nào có ở tại đây. Đã gọi họ lên. Tôi đã gọi một số nào đó, điều gì đó, và đã không có. Và tôi đã gọi. Không có trả lời. Và tôi chưa bao giờ nghĩ đến điều đó cho đến khi Bà Wood gọi cho tôi. Bà ấy nói, “Anh Branham, Billy lấy thẻ các thẻ và xáo trộn chúng lại với nhau, và chỉ phát chúng ra. Anh ấy có thể đã có số ba đó,” (phải không?) “số ba ở trong túi của anh ấy.”

245 Chắc chắn, anh ấy thường phát ra toàn bộ năm mươi thẻ. Khi đưa chúng ra trước mọi người, anh ấy chỉ xáo trộn chúng lên. Vì vậy mọi người...Không phải nói, “Hãy cho tôi số một.” Hoặc, chúng ta có thể không bắt đầu ở số một. Chúng tôi có thể bắt đầu ở số năm mươi, các bạn không biết, và quay ngược lại. Chúng tôi có thể bắt đầu lúc tám giờ và tiếp tục. Có thể bắt đầu ở số hai mươi và đi qua. Chúng tôi không biết. Nhưng anh ấy chỉ xáo trộn chúng và phát chúng cho nhiều người như họ muốn có chúng. Và tôi, không nghĩ rằng sáng nay, tôi có thể đã gọi thêm bốn hoặc năm người nữa, và họ hẳn không ở đó, bởi vì nó có thể đã ở đâu đó trong những số hai mươi hoặc ba mươi mấy thẻ, các bạn thấy đấy. Và, sau đó, nhưng Chúa đã giải quyết điều đó ổn

thỏa, nhưng nó không có áp—áp lực thực sự đối với nó ở đây, giống như ở nơi khác. Tôi có lẽ không bao giờ làm điều đó—làm điều đó lần nữa.

²⁴⁶ Nhưng, ở đây cách đây không lâu, tôi đã cầu xin Chúa xem Ngài sẽ cho chúng ta một buổi nhóm tốt đẹp không, mà tôi đã hứa rằng tôi—tôi sẽ không cầu xin Ngài điều đó nữa, bởi vì đó là một điều khó như vậy. Và nó trái với lời Kinh Thánh. Hiểu không? Và nếu anh em...Đó là điều làm khó cho tôi. Bởi vì, biết rằng, nó mang lại cho tôi một—một thất bại, ngay từ đầu. Hiểu không? Tôi đã bị thất bại, để bắt đầu.

²⁴⁷ Tuy nhiên, có ai đó đã gọi cho người nào đó chiều nay. Bà Wood đã được ai đó gọi đến. Và nói, rằng, “Một người nào đó trong nhà thờ được gọi vào sáng nay, kể về một người đàn ông đau rất, rất nặng, đã đến với Đấng Christ vào chiều nay, sau đó.” Rằng người—người đàn ông bị bệnh rất nặng đã đến với Đấng Christ.

²⁴⁸ Và một điều khác, Bà Wood nói với tôi rằng tôi đã nói chuyện với chị gái của bà, một người chị lớn hơn, rằng tôi thực sự đang ở nhà bà vào ngày hôm trước và ăn tối với bà, hoặc ăn khuya với bà, ở Kentucky. Và Đức Chúa Trời Toàn Năng biết rằng tôi không nhận ra người phụ nữ đó. Hiểu không? Đúng thế. Chỉ là... Những sự hiện thấy có ứng nghiệm. Chúng tôi không hề biết họ sẽ đi như thế nào hoặc điều gì sẽ xảy ra. Đó là tùy thuộc vào Đức Chúa Trời, và điều gì—điều gì xảy ra. Nhưng tôi thật sự biết, chờ đợi họ, chờ đợi ở đó.

²⁴⁹ Và ngày nọ khi cô bé này ở đây, mà được cho là đã có sự phân biệt, điều mà tôi, không...Hãy xem, nếu Đức Chúa Trời ban điều đó cho cả thế giới, thì sẽ tốt biết bao; nhưng nếu là vậy, thì nó trái ngược với những gì Ngài đã phán với tôi ở bên kia đường ở đây, anh em thấy đấy, vài năm trước. Và chúng ta muốn chắc chắn rằng điều đó là đúng, và để nhà thờ, đã có ở đây, nhìn thấy nó. Và vì vậy tôi đã gọi Bà Snyder đó. Chị Snyder. Chị đang ở nơi nào đó ở đây. Chị ấy chỉ hơi khó nghe một chút. Và phụ nữ trẻ nói giọng nhỏ, và nói, “Chị bị bệnh thấp khớp,” hoặc viêm khớp, đại loại như vậy.

250 Mà, tôi biết đó là một cái xương hông bị gãy. Và vì vậy, và sau đó Đức Thánh Linh đã mang điều đó vào sáng nay. Hiểu không?

251 Vậy thì, đó là gì, đó là một ân tứ Thiên liêng, và nó hoạt động trong quyền tối thượng của nó. Nhưng điều mà làm cho nó rất khó khăn ở đây trong thành phố, thành thật mà nói, tôi—tôi luôn cảm thấy bối rối, trong việc cầu nguyện cho những người bệnh ở đây. Hoặc—hoặc...tôi sẽ đi, nói với mọi người điều này. Tôi sẽ đi, nói, “Bây giờ Chúa đã làm cho anh khỏe mạnh. Chúa Jêsus đã chữa lành cho anh khi Ngài chết thay cho anh, một ngàn chín trăm năm trước. Ngay tại đó anh đã được chữa lành. Bây giờ, đối với Đức Chúa Trời, theo như Đấng Christ, anh đã được chữa lành, một ngàn chín trăm năm trước. Bệnh của anh đã khỏi. Căn cơ đức tin của anh để làm được điều đó.”

252 Và sau đó người đó có thể đi loanh quanh và không được khỏe. Rồi người đó đến gần, nói, “Anh Branham đã bảo tôi rằng tôi đã khỏe.” Hiểu không? Tôi đang nói cho anh em biết những gì Đức Chúa Trời đã phán.

253 Bây giờ, khi nó được nói trực tiếp với một người, một cách trực tiếp, “Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẦY,” về một điều nào đó sẽ xảy ra. Điều đó sẽ chứng minh cho anh em ngay tại đó rằng việc lành bệnh của anh em đã được đảm bảo. Đức tin của anh em đã ấn chứng nó. Hiểu không? Lời hứa là của anh em. Đó không phải là lời của tôi. Đó là Lời của Đức Chúa Trời, rằng anh em đã được chữa lành rồi. Hiểu không? Nhưng anh em chỉ...Bằng cách nào khác, tôi—tôi thật không thể làm cho điều đó ngấm vào, với những người ở đây tại Jeffersonville. Tôi—tôi thật sự không thể làm cho nó xảy ra. Tôi biết. Tôi sẽ cố gắng giải thích điều đó tốt nhất như tôi có thể, và nó chỉ—nó thật sự sẽ không xảy ra. Chỉ thế thôi. Tôi nói...

254 Ở đây, cách đây không lâu, tôi đã đến một gia đình, đến với một người, và người đó sắp chết. Và họ gọi tôi, “Hãy đến, cầu nguyện cho anh ấy. Bác sĩ nói rằng anh ấy sẽ không sống được cho đến sáng.”

255 Tôi đi vào. Và người thanh niên nói với tôi, “Ông Branham, tôi không muốn chết.” Ồ, chắc chắn anh bạn trẻ không muốn. Anh ấy có một gia đình hai con ở đó.

256 Ô, tôi ngồi xuống. Tôi nói, “Bây giờ, nhìn xem, bác sĩ của anh là ai?” Anh ấy nói với tôi. Tôi nói, “Bây giờ, bác sĩ có thể đã nói rằng anh đã, anh sẽ chết, nhưng Đức Chúa Trời chưa nói rằng anh sẽ chết.” Tôi nói, “Bây giờ, theo Kinh Thánh, anh đã được chữa lành rồi, vì Chúa Jêsus đã chết để cho anh được lành.”

257 Anh ta nói, “Ông tin rằng tôi sẽ khỏe lại không?”

258 Tôi nói, “Tôi hoàn toàn tin điều đó.”

259 Ô, nếu tôi đến cầu nguyện cho một người, mà không dùng loại đức tin đó, để tin cho anh ta; nếu tôi nói, “Ồ, không, không, nếu bác sĩ đã nói rằng anh sắp chết, thì anh sẽ chết. Điều đó không có gì bàn cãi bây giờ.” Vậy thì, đó không phải là một người nào đó đến cầu nguyện cho người bệnh sao? Tôi không muốn người đó ở trong nhà tôi, cầu nguyện cho tôi. Tôi muốn người nào đó mà, ngay cả khi người đó thấy nó, hay không, người đó sẽ lấy đức tin và đứng vững trên lời hứa dành cho tôi. Đúng thế. Và tôi nói...anh ấy...

260 Chúng tôi đã đi và cầu nguyện. Tôi nói, “Bây giờ hãy can đảm lên.”

261 Anh ấy nói, “Ông muốn nói là tôi sẽ khỏe mạnh chứ?”

262 Tôi nói, “Ồ, chắc chắn rồi. Lời Đức Chúa Trời đã nói anh sẽ khỏe lại. Đấy, ‘Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được.’”

263 Anh ấy nói, “Được rồi, tôi sẽ tin Điều đó.” Và đi ra ngoài và nói với vợ anh ấy điều đó...

264 “Người đàn ông sắp chết, phải không?”

265 “Vâng, đúng vậy.” Và vì vậy ngày hôm sau, hoặc vài ngày sau đó, người đó đã chết.

266 Sau đó người phụ nữ này đi ra ngoài và bắt đầu uống rượu và hành động kỳ cục. Và một trong những chấp sự, tôi tin là vậy, của hội thánh này, đã đến gặp người phụ nữ và hỏi cô ấy liệu cô ấy có trở về và quay lại với hội thánh không. Cô ấy nói, “Tôi sẽ không tin ai cả. Thầy giảng Branham đến đây và cầu nguyện cho chồng tôi, nói rằng anh ấy sẽ sống, vậy mà anh ấy chết trong hai hoặc ba ngày sau. Vì vậy, tôi sẽ không tin.” Bây giờ cô ấy sắp chết. Được rồi.

267 Nhưng, tuy nhiên, anh em thấy đấy, điều đó chỉ cho thấy rằng nhiều người không quan tâm đến những gì anh em đang nói. Hiểu không? Chắc chắn vậy. Nếu tôi cầu nguyện cho một người, và tôi—tôi nói với họ những người đó họ sẽ sống. Tôi tin rằng họ sẽ sống. Nhưng, cho dầu, nếu lời của tôi hoàn toàn là CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, và anh em không tin Nó, anh em sẽ chết, dù thế nào đi nữa. Chắc chắn. Đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, và nhiều người trong số họ nhận được Nó và chết. Nhiều người trong số họ đi đến địa ngục, khi mà, CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, “Người không phải chết.” Đúng không? Chắc chắn rồi. Hiểu không? Đó là điều... Tất cả đều dựa trên đức tin của anh em.

268 Anh Collins, tôi không nghĩ anh ấy có mặt trong tối nay. Nhưng nghe anh ấy sáng nay, anh ấy đã nói một cách dũng cảm nhất về điều đó. Hiểu không? Hiểu không? Anh ấy đã nói vậy. Anh ấy nói, “Bây giờ, cùng một đức tin mà anh có ở trên đây, anh sẽ phải có ở ngoài kia. Bởi vì, đó là đức tin của cá nhân anh em, không phải vào giáo phái của anh em, mà là vào Đấng Christ. Anh em phải có đức tin đó.” Điều đó hoàn toàn đúng. Chắc chắn rồi.

269 Và sự chữa lành Thiên liêng dựa trên đức tin của anh em. Nhưng theo Lời của Đức Chúa Trời, CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, rằng mọi người đều được chữa lành khi Chúa Jêsus đã chết tại Đồi Sọ, “Ngài bị thương vì sự vi phạm của chúng ta, bởi lần roi Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Đúng không? Chúng ta đã được. Kinh Thánh nói, “Các người đã được chữa lành.” Vì vậy đừng tìm thấy lỗi ở tôi, tôi chỉ là một thầy giảng Lời. Anh em hãy đi nói với Đức Chúa Trời rằng Ngài đã nói điều gì đó sai, và Đức Chúa Trời sẽ nói cho anh em biết sự yếu đuối của anh em là ở đâu vậy. Hiểu không? Vì vậy, đó là đức tin của anh em. Chúa Jêsus phán, “Nếu các người có thể tin. Nếu các người có thể tin.”

270 Bây giờ, khi anh em nghe Đức Thánh Linh đã xác nhận đức tin của anh em và làm vững chắc nó, và phán, “CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, ‘Ngày mai vào thời điểm nào đó này, người sẽ có một điều nào đó. Điều nào đó sẽ xảy ra. Nó sẽ xảy ra ở đây theo một cách nào đó, và người sẽ gặp một điều nào đó ở đây. Đó sẽ là một dấu

hiệu cho người.” Bây giờ, anh em theo dõi điều đó. Đó là một công việc đã xong, ngay tại đây bây giờ.

271 Nhưng khi nói đến sự chữa lành Thiêng liêng, tôi phải đặt sự chữa lành Thiêng liêng trên cùng một cơ sở, theo cách thức đó, như là sự cứu rỗi. Mỗi người trong anh em, bất kể anh em đã làm gì, anh em đã được cứu kể từ khi Chúa Jêsus chết, vì Ngài đã chết để cất đi tội lỗi của thế gian. Nhưng nó sẽ không bao giờ có ích cho anh em cho đến khi anh em chấp nhận nó một cách cá nhân và trải nghiệm nó. Nhưng đối với tội lỗi của anh em, chúng đã được tha thứ rồi. Đúng thế. Ngài...“Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời đáng cất tội lỗi của thế gian đi.” Hiểu không? Thế đấy. Vậy thì hãy nhớ điều đó.

272 Vậy thì, tôi biết rằng trong sự giảng dạy, trong lời Kinh Thánh, chúng ta là một hội chúng nhiều thành phần. Và nhiều lần, trong Sách tiếng Hê-bơ-rơ này, là một Sách khá sâu sắc...Tôi sẽ phải để lại nó một thời gian bây giờ. Tôi sẽ cố gắng tối nay để hoàn thành phần cuối cùng của chương thứ 7 đó.

273 Và bây giờ có rất nhiều câu hỏi trong đầu anh em, không nghi ngờ gì. Nhiều người trong anh em có những thắc mắc, và tôi, cũng vậy. Bây giờ, lần sau, ý Chúa, khi tôi đến...

274 Bây giờ tôi sẽ đến Michigan. Và sau đó, từ Michigan, tôi sẽ đến Colorado. Và từ Colorado, đến Bờ Tây. Bây giờ—bây giờ, khi chúng ta đi vào, ý Chúa...Bây giờ, tôi không biết. Nếu tôi không ở Chicago, vào Chúa nhật, tôi có thể quay lại đây vào tối Chúa nhật sắp tới.

275 Bây giờ chúng ta sẽ để mục sư của chúng ta ở ngoài bực giảng ở đây trong khoảng sáu tuần, tất cả qua những—những—những chương này, Sách này ở đây. Hiểu không? Bây giờ chúng ta...Tôi không thích làm điều đó. Anh Neville là một người anh tốt bụng, đáng yêu, hiền lành. Và tôi chắc rằng hội thánh này yêu mến Anh Neville.

276 Nhân đây, trong khi tôi đang nói; người nào đó, ở nơi nào đó trên đất nước này, phạm tội viết một số thiệp, yêu cầu đưa Anh Neville ra khỏi bực giảng này. Anh em sẽ phải giải quyết điều đó với tôi. Ừ-m. Đúng thế. Ừ-m. Vâng, thật vậy. Bây giờ, tôi muốn anh

em...Đã nói chấp...điều gì đó về ban chấp sự. Ban chấp sự không liên quan đến mục sư đó. Không, thưa quý vị. Hội chúng, có đầy đủ, có mọi thẩm quyền. Không phải...Ban chấp sự chỉ là những cảnh sát ở đây trong nhà thờ này, chỉ để giữ trật tự và vân vân. Nhưng khi nói đến luật lệ, thì cả hội thánh phải nói như vậy. Hội thánh này được xây dựng dựa trên chủ quyền của hội thánh địa phương. Do đó, tôi không có gì để nói trong việc chuyển mục sư này, hoặc đưa một mục sư vào. Tôi sở hữu tài sản; nó được trao cho hội thánh. Tất cả anh chị em là hội thánh. Anh chị em là người kiểm soát. Anh chị em là hội thánh, chính anh chị em. Và Hội thánh, Hội thánh thánh khiết của Đức Chúa Trời là quyền tể trị, của Đức Thánh Linh trong Hội thánh đó. Và điều duy nhất tôi làm là sở hữu tài sản, giao nó cho hội thánh này, như giao nó cho một giáo hội, và nó được miễn thuế. Và hội thánh bầu chọn các mục sư của riêng họ. Tôi không có liên quan gì với điều đó. Và cách duy nhất mà mục sư này có thể ra đi, sẽ là do mục sư tự quyết định đi, hoặc đa số phiếu bầu của hội thánh sẽ phải nói, "Hãy thay đổi mục sư." Đó là cách duy nhất. Không một ban chấp sự nào có thể làm điều đó được. Ban chấp sự chỉ giữ trật tự và các việc trong hội thánh.

²⁷⁷ Các ủy viên trị sự, họ không có liên quan gì với nó, chỉ sửa chữa nhà thờ. Và họ không thể làm điều đó cho đến khi có một... Cả ban trị sự họp lại và nói, "Chúng ta sẽ xây dựng *cái này*, hay chúng ta sẽ làm *cái kia*." Thế thì họ phải hỏi thủ quỹ có tiền để làm điều đó không. Vâng, thưa quý vị.

²⁷⁸ Nhưng nếu có khiếu nại nào chống lại thành viên nào, nếu một thành viên có sự phàn nàn chống lại thành viên khác, hoặc điều gì đó sai trái, anh em phải đích thân, đến gặp người anh em đó; và nói chuyện với anh ấy, chỉ một mình anh em và anh ấy. Rồi nếu họ không nhận điều đó, thì điều tiếp theo xảy ra, anh em dẫn một trong những chấp sự hoặc một người nào đó, và đi với mình đến gặp người anh em đó. Rồi nếu anh ta không tiếp anh em, thì anh em đến nói điều đó với hội thánh. Rồi nếu hội thánh...Rồi nếu anh ta không tiếp nhận hội thánh, thì Kinh Thánh nói, "Hãy để họ như một người ngoại đạo và một người thâm thuế." Đúng thế.

279 Và bất kỳ người nào biết một người có tội, mà không đến gặp họ và nói chuyện, thì anh em là thành viên của hội thánh Đức Chúa Trời sẽ trả lời cho tội lỗi đó. Đúng thế.

280 Và nếu người nào sau đó có một—một sự phản nản chống lại một chấp sự, hoặc chống lại chấp sự hoặc người nào đó trong hội thánh, thì cần có ba người. Ba người sẽ đến và nói, làm chứng, miệng của hai hoặc ba người làm chứng. Hãy đến nói với mục sư rằng có một sự bất bình chống lại một chấp sự. Sau đó nếu có bất bình chống lại một chấp sự, chấp sự không phải là một—một người công bình, một—một người trọn vẹn. Anh ấy phải nắm giữ chức vụ của một chấp sự, không chê trách được, và rồi được tìm thấy là không chê trách được. Và nếu hội chúng đó nhận ra rằng chấp sự đó đang không giữ chức vụ đó, người đó sẽ kiếm ba người và đưa điều đó đến mục sư. Chấp sự đó được yêu cầu ở nhà qua đêm. Và rồi mục sư từ...đến và tập hợp hội chúng lại với nhau, đưa ra lời than phiền. Và nếu hội chúng bỏ phiếu cho chấp sự đó tiếp tục, thì chấp sự tiếp tục. Nếu người đó...bỏ phiếu cho người chấp sự bị bãi nhiệm, họ sẽ bầu một người chấp sự mới ngay trong đêm hôm đó. Hiểu không?

281 Cho nên, không ai không liên quan gì trong việc này. Đó là việc của đa số dân sự. Vâng thưa quý vị. Nếu hai mươi phiếu thuận cho anh ta, và hai mươi một phiếu chống anh ta, anh ta đi; hoặc, ngược lại. Hiểu không? Có nghĩa là, đó là chủ quyền của hội thánh địa phương và, sau đó, mỗi người trong số các thành viên đều có tiếng nói trong hội thánh. Bất cứ điều gì xảy ra, sai, thì họ có thể đến ngay, và điều duy nhất họ phải làm là ở trước mặt Đức Chúa Trời mà họ hoàn toàn thấy rằng không có gì cản trở sự chuyển chuyển của hội thánh.

282 Nhưng thẩm quyền đầy đủ và trọn vẹn của hội thánh là mục sư. Đọc điều đó trong Kinh Thánh, xem đó có phải là trật tự Kinh Thánh không. Điều đó hoàn toàn đúng. Không có ai ở trên trưởng lão. Tôi không liên quan gì đến những gì Anh Neville làm ở đây. Điều đó tùy thuộc vào anh chị em và Anh Neville. Nếu Anh Neville muốn rao giảng giáo lý Chứng Nhân Giê-hô-va, điều đó tùy thuộc vào anh ấy và anh chị em. Hiểu không? Nếu anh ấy muốn giảng bất cứ điều gì anh ấy muốn, đó là giữa anh chị

em và anh ấy. Chỉ thế thôi. Nếu hội chúng bỏ phiếu cho anh ấy trong đó, để rao giảng điều đó, điều đó ổn thôi. Đó là tùy thuộc vào anh ấy.

283 Điều duy nhất tôi làm, chỉ là sở hữu tài sản. Và nếu điều gì đó khác đến, chẳng hạn như thuyên chuyển mục sư, và họ muốn bỏ phiếu về điều đó, anh em không thể yêu cầu một chấp sự làm điều đó. Anh em sẽ đến hỏi tôi. Tôi sẽ đi xuống, nói, “Nếu anh em muốn chuyển mục sư, hãy cho tôi biết lý do. Anh ấy đã làm gì?”

284 “Vâng. Chúng tôi đã bắt được anh ấy, say rượu.” Hoặc, “Chúng tôi bắt gặp anh ấy đang làm *điều này*, hoặc làm điều gì đó không đúng.”

285 “Anh em có ba nhân chứng về việc đó không?”

286 “Vâng. Chúng tôi có.”

287 Trước tiên nhân chứng phải được xem xét. “Đừng nhận một lời buộc tội chống lại một trưởng lão trừ phi đó là bởi hai hoặc ba nhân chứng, và hãy để họ được chứng minh trước; chống lại một trưởng lão.” Sau đó anh em phải thề với điều đó, rằng anh em đã nhìn thấy nó; và chứng minh điều đó, rằng anh em đã thấy nó.

288 Và sau đó, nếu anh em đã làm vậy, thì tội lỗi đó sẽ bị khiển trách một cách công khai, rằng, “Điều đó là sai.” Sau đó nói, “Thưa hội chúng, anh chị em có muốn thay đổi mục sư của mình không?”

289 Và nếu hội chúng biểu quyết, “Hãy tha thứ cho anh ấy, và hãy để anh ta tiếp tục,” đó là cách mà hội chúng phải tồn tại. Hiểu không? Điều đó, điều đó đúng đắn không? Đó có phải là cách để điều hành một hội thánh không? Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Chúng ta không có giám mục và giám thị, và các ban ngành và vân vân, chuyển *điều này* vào và có rất nhiều quyền hành. Không ai có thẩm quyền ở đây ngoài Đức Thánh Linh. Đúng thế. Ngài làm sự thuyên chuyển. Và chúng ta chấp nhận Ngài như đại đa số dân sự, đường lối của dân sự hành động.

290 Và sau đó nếu một bên muốn làm *điều này*, và bên kia muốn làm *điều kia*, và một bên thắng, bên thua, họ làm gì với điều đó? Tham gia ngay với những người còn lại, nói, “Thế thì, chúng tôi

đã sai. Chúng ta sẽ hành động tiếp tục, bởi vì Đức Thánh Linh đã đưa ra lựa chọn đó.” Hiểu không? Điều đó hoàn toàn đúng.

²⁹¹ Giống như những người theo Đảng Dân chủ và Đảng Cộng hòa, miễn là chúng ta đứng như một nền dân chủ, như người Mỹ. Nếu đảng Dân chủ nắm quyền, đảng Cộng hòa nên giúp sức với họ; Đảng Cộng hòa nắm quyền, Đảng Dân chủ giúp sức. Thấy không? Đó hoàn toàn chính xác là điều khiến chúng ta trở thành một quốc gia. Bất cứ khi nào chúng ta phá vỡ điều đó, chúng ta phá vỡ nền dân chủ của chúng ta. Đúng thế. Những người đảng Dân chủ nói, “Tôi sẽ không làm gì cả; Đảng Cộng hòa đã tham gia.” Thế thì chúng ta ngã. Tôi là người Kentucky: đoàn kết là sức mạnh, còn chia rẽ thì sụp đổ.

²⁹² Bây giờ, nếu có bất cứ điều gì sai trái trong hội thánh mà anh em từng biết, cá nhân nào đó hoặc người nào đó hoặc bất cứ điều gì, anh em có bốn phận ràng buộc và sẽ trả lời trước mặt Đức Chúa Trời nếu anh em không làm rõ điều đó; anh em, hội thánh. Bây giờ, hãy nhớ rằng, nó không nằm trên vai tôi. Nó ở trên vai anh em. Và bất cứ điều gì sai trong hội thánh, Chúa sẽ bắt anh em trả lời cho nó. Đúng thế. Đó là cách Ngài điều hành hội thánh của Ngài. Đó là cách như vậy trong Kinh Thánh. Đó là trật tự của Kinh Thánh. Đó là chủ quyền của hội thánh địa phương. Mục sư là người đứng đầu. Đúng thế. A-men.

²⁹³ Bây giờ, đến với Sứ điệp cũ, đầy phước hạnh này ở đây. Anh em, bây giờ tôi muốn anh em biết điều đó. Đây là băng được ghi âm, hãy nhớ, Sứ điệp này. Và những băng ghi âm của hội thánh, các trật tự và luật lệ của hội thánh, nó có trong băng ghi âm. Đó là theo Kinh Thánh. Chúng ta không điều hành nó; không có ai đứng đầu. Không. Tất cả, tất cả chúng ta đều giống nhau. Nhưng, chúng ta có một nhà lãnh đạo, đó là mục sư, miễn là ông ấy được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh. Đúng. Được rồi.

²⁹⁴ Bây giờ, ở trong đây, sẽ có rất nhiều câu hỏi. Vì vậy lần sau khi họ đưa ra, và Anh Neville đưa lên đài truyền thanh rằng tôi sẽ có mặt ở đây, anh em hãy viết ra câu hỏi của mình, để anh em và tôi có thể thảo luận cùng nhau. Được chứ? Được rồi.

²⁹⁵ Tôi biết tôi đã dạy về sự kiên trì của các thánh đồ. Tôi đã dạy về Thần tánh tối cao của Chúa Jêsus. Tôi đã dạy về sự an toàn

của người tin và sự định trước, sự tiên định, và nhiều điều trong số đó. Mà, tôi biết, trong hội chúng của tôi có nhiều người theo chủ nghĩa tuân thủ luật pháp, mà điều đó hoàn toàn ổn. Chắc chắn rồi. Nhưng, bây giờ, mọi thứ, tôi cũng là một người tuân thủ luật pháp, và tôi là một người theo thuyết Calvin. Tôi chỉ tin Kinh Thánh. Đó là tất cả.

²⁹⁶ Bây giờ, nếu một số trong số đó, những câu hỏi. Và tôi đã dạy về chứng cứ, những cảm giác, và vân vân, và tất cả những điều đó anh em có thể không đồng ý. Vì vậy một trong những đêm này, có thể, chúng ta hãy làm cho nó...

Anh có vội vàng trở lại đây không? [Anh Neville nói, “Không.”—Bt.]

Chúng ta hãy bắt đầu vào tối thứ Tư, tối thứ Tư sắp tới này, lúc đó tôi—tôi nghĩ là tôi—tôi có thể làm được điều đó lúc đó. Mang câu hỏi của anh em đến vào tối thứ Tư, đặt nó lên đây trên bục giảng, và câu hỏi về Kinh Thánh, được rồi, về những gì tôi đang dạy bây giờ. Và tối thứ Tư. Và sau đó vào Chúa nhật tuần sau, thế thì, tôi nghĩ rằng tôi—tôi cũng phải đến Chicago, dù sao đi nữa. Và tôi sẽ từ đó đến Michigan. Ý Chúa, tôi sẽ ở đây vào tối thứ Tư, để cố gắng trả lời câu hỏi tốt nhất mà tôi có thể. Và bây giờ xin Chúa thương xót.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu xuống, chỉ giây lát.

²⁹⁷ Bây giờ, chúc tụng Chúa, đây là gia đình vĩ đại của Ngài. Chính là hội thánh của Ngài. Chính là Ngài, Chúa ôi, đang vận hành và chúng con muốn di chuyển khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời di chuyển chúng con. Và bây giờ chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban phước cho chúng con. Và khi chúng con nhắc lại Sứ điệp này, và đi sâu vào những điều sâu sắc này, chúng con cầu nguyện rằng Đức Thánh Linh sẽ bày tỏ chúng cho chúng con đúng như chúng con cần. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

²⁹⁸ Bây giờ, ồ, tôi...Sách Hê-bơ-rơ này, tôi đánh giá như là một trong những Sách tuyệt vời.

²⁹⁹ Sau đó một chút, có thể rằng tôi—tôi đã...đi ra nước ngoài, điều mà, nếu Đức Chúa Trời cho phép, tôi sẽ sớm làm. Tôi phải

đến châu Phi theo một khái tượng. Tôi nghĩ rằng tôi sẽ không bao giờ thành công trong các buổi nhóm của mình cho đến khi tôi đến châu Phi và làm ứng nghiệm khái tượng đó. Bây giờ, thế thì, đó có thể sẽ là một lúc nào đó vào mùa xuân sắp tới này.

³⁰⁰ Nhưng giữa thời gian đó, tôi muốn lấy một cuốn sách nữa từ trong Sách Hê-bơ-rơ, tức là, chương 11 của Hê-bơ-rơ, và ở lại khoảng một tuần trong chương thứ 11 đó, và lấy từng đặc điểm hoặc các nhân vật đó, và đưa ra đặc điểm của họ. Hiểu không? “Bởi đức tin, Nô-ê,” sau đó lấy đời sống của Nô-ê. “Bởi đức tin, Áp-ra-ham,” sau đó lấy đời sống của Áp-ra-ham. “Bởi đức tin, A-bên,” rồi lấy đời sống của A-bên. Hiểu không? Và đưa điều đó ra. Anh chị em có thích điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, đó sẽ là, chúng ta xem qua toàn bộ Kinh Thánh vậy. Và sau đó chúng ta sẽ cố gắng làm điều đó, có thể, chẳng hạn, giả sử, một tuần hoặc mười ngày nhóm lại, chỉ một buổi nhóm này ngay sau buổi nhóm kia, trong một buổi nhóm phục hưng như, lúc nào đó khoảng thời gian những ngày lễ Giáng sinh, hoặc điều gì đó tương tự như thế, ý Chúa.

³⁰¹ Bây giờ, trong chương thứ 7 của Sách Hê-bơ-rơ, chúng ta đã gặp Nhân Vật vĩ đại này. Ai có thể cho tôi biết Tên của Ngài là gì? [Hội chúng nói, “Mên-chi-xê-đéc.”—Bt.] Mên-chi-xê-đéc. Bây giờ, Mên-chi-xê-đéc này là Ai? Ngài là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao. Ngài là Vua của Sa-lem, tức là Vua của Giê-ru-sa-lem. Ngài không có cha nào, hoặc Ngài không có người mẹ nào. Ngài không có thời gian Ngài được sinh ra, hoặc Ngài sẽ không bao giờ có thời gian mà Ngài sẽ chết. Vậy thì, chúng ta nhận ra rằng điều đó phải là Đòi đời.

³⁰² Chúng ta nhận ra rằng từ ngữ *mãi mãi* có nghĩa là “một khoảng thời gian.” Anh em còn nhớ điều đó không? Một khoảng thời gian, nó là mãi mãi và mãi mãi. Và mãi mãi được làm chứng, nhiều lần, trong Kinh Thánh như “một—một khoảng thời gian.”

³⁰³ Nhưng, Đòi đời, và chỉ có một loại Sự sống Đòi đời, chúng ta đã tìm thấy. Đúng thế không? Một mình, Đức Chúa Trời có Sự sống Đòi đời đó. Đúng thế không? Chỉ có một loại Sự sống Đòi đời. Không có từ ngữ nào gọi là “Hình phạt Đòi đời.” Bởi vì, nếu anh em bị trừng phạt Đòi đời, thì anh em phải có Sự sống Đòi đời

để bị trừng phạt Đòi đòi. Anh em phải có Đòi...Và nếu anh em có Sự sống Đòi đòi, thì anh em sẽ không thể bị trừng phạt, đấy, nếu anh em có sự Đòi đòi. “Ai nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đòi đòi.” Đúng không? Sự sống Đòi đòi, bởi vì anh em tin. Ồ, nếu anh em có Sự sống Đòi đòi, anh em không thể bị trừng phạt, bởi vì anh em có Sự sống Đòi đòi. Vì vậy, thế thì, nếu anh em sẽ chịu đựng trong địa ngục mãi mãi và mãi mãi, anh em phải có Sự sống Đòi đòi.

³⁰⁴ Nhưng, bây giờ, tôi tin rằng Kinh Thánh dạy về địa ngục thiêu đốt theo đúng nghĩa đen. Kinh Thánh dạy rằng, rằng những tội lỗi và sự gian ác sẽ bị trừng phạt, mãi mãi và mãi mãi. Đó không phải là Đòi đòi, bây giờ. Điều đó có thể trong mười tỷ năm. Nó có thể là một trăm tỷ năm, nhưng lúc nào đó nó phải có một kết thúc. Vì, mọi sự mà đã có bắt đầu, đều có kết thúc. Chính là những sự mà không có bắt đầu, nó không có kết thúc.

³⁰⁵ Bây giờ anh em còn nhớ bài học đó không? Làm thế nào chúng ta quay trở lại và phát hiện ra rằng mọi thứ mà có sự bắt đầu đều bị hư hoại, thấy đấy, một sự hư hoại so với cái chính. Và, cuối cùng, nó quay trở lại Đòi đòi. Và sau đó tất cả địa ngục, tất cả sự đau khổ, và tất cả ký ức về những điều như vậy, sẽ biến mất trong Đòi đòi. Mọi thứ mà bắt đầu, đều kết thúc.

³⁰⁶ Và Mên-chi-xê-đéc này không phải là Chúa Jêsus, vì Ngài là Đức Chúa Trời. Và điều gì đã làm cho Chúa Jêsus và Đức Chúa Trời khác nhau, đó là, Chúa Jêsus là Đền tạm mà Đức Chúa Trời ngự vào. Hiểu không? Bây giờ, Mên-chi-xê-đéc. Chúa Jêsus có cả cha và mẹ. Còn Người này không hề có cha hoặc mẹ. Chúa Jêsus có một sự khởi đầu sanh ra và Ngài đã có một sự kết thúc đời sống. Người này không có cha, không có mẹ, không có ngày bắt đầu hoặc ngày kết thúc cuộc sống. Nhưng, Đó là đồng một Thân vị. Đó là, Mên-chi-xê-đéc và Chúa Jêsus là Một; nhưng Chúa Jêsus là thân thể trên đất, được sinh ra và tạo thành theo tội lỗi. Thân thể của Chính Đức Chúa Trời, con trai của Chính Ngài, được sinh ra và tạo thành theo tội lỗi, để lấy ra nọc độc của sự chết, để trả giá chuộc, và nhận các con trai và các con gái cho chính Ngài. Anh em hiểu được điều đó không? Đó là lý do mà Ngài đã có—Ngài đã có một khởi đầu, Ngài đã có một kết thúc.

307 Nhưng thân thể hoàn hảo này, để tưởng nhớ, như—như của cầm cho sự sống lại của chúng ta, Đức Chúa Trời sẽ không để thân thể thánh khiết đó nhìn thấy sự hư nát, bởi vì Ngài chính Ngài đã tạo ra nó. Và đem nó ra, và cho nó sống lại, và đặt nó ngồi bên hữu Ngài.

308 Và, ngày nay, Đức Thánh Linh đã làm cho thân thể ấy sống lại đang ở đây trong Hội thánh. Chúc tụng Danh Chúa! Và tỏ cho thấy những phép lạ và quyền năng giống như vậy. Và ngày nào đó Đức Thánh Linh này, mà ở trong Hội thánh, sẽ kêu lên và sẽ nhắc lên, và sẽ tiếp nhận chính mình vào dạng thân thể này mà đang ngự bên hữu Sự Uy Nghiêm của Đức Chúa Trời, để cầu thay cho những người tội lỗi chúng ta. Và Ở đó, chúng ta hoàn toàn được giữ khỏi tội lỗi. Không phải rằng chúng ta không phạm tội; nhưng được giữ khỏi tội lỗi, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Bởi vì, có một sự hy sinh đẫm Máu đứng giữa tôi và Đức Chúa Trời, giữa bạn và Đức Chúa Trời. Đó là lý do tại sao Ngài phán, “Một người được Đức Chúa Trời sanh ra, không phạm tội, người ấy không thể phạm tội.” Vì, nếu anh em được sanh lại, thì chính Đức Thánh Linh đã sống trong Thân thể đó sẽ sống trong anh em. Và Nó không thể phạm tội; của lễ đang đặt trước mặt Ngài. Thế thì nếu anh em cố tình làm điều đó, cho thấy rằng anh em không thể được vào trong Thân thể đó. A-men. Đó là Phúc âm. Thế đấy.

309 Do đó, anh em thấy, Nó không mâu thuẫn với bất kỳ lời Kinh Thánh nào. Nó liên kết các lời Kinh Thánh với nhau. Hiểu không? “Sẽ không thể được cho những người đã được soi sáng một lần.” Đó là nơi chúng ta sẽ nhận được câu hỏi của tôi. Vì, chỉ cần có được chúng, đó là cách chúng ta muốn.

310 Bây giờ lưu ý. “Không thể nào cho những người đã từng được soi sáng một lần, lại vấp ngã để làm mới chính mình lần nữa với sự ăn năn, để thấy rằng họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời vào thập tự giá lần nữa, và làm cho Ngài...và khiến Ngài phải sỉ nhục tỏ tường.” Họ không thể làm điều đó.

311 Sau đó anh em tiếp tục đến Hê-bơ-rơ 10, nơi Nó nói ở đó, “Vì nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi chúng ta nhận được sự hiểu biết về Lễ thật.” Và tội lỗi là gì? Sự không tin.

312 Nếu anh em có chủ đích thấy Đức Thánh Linh làm những việc mà Ngài đã làm ngay tại đây sáng nay, và thấy rằng Đấng Christ đã sống lại từ kẻ chết, và Ngài đang sống trong Hội thánh của Ngài và giữa dân sự của Ngài, và anh em cố tình bác bỏ Ngài, thì không thể được cho anh em để đến với Đức Chúa Trời, bởi vì anh em đã phạm thượng với Đức Thánh Linh.

313 Chúa Jêsus đã phán như vậy, khi Ngài đang làm những phép lạ đó.

314 Họ nói, “Ồ, Anh ta là Bê-ên-xê-bun. Anh ta là một thầy bói. Anh ta là ma quỷ.”

315 Chúa Jêsus quay lại và phán, “Ta sẽ tha thứ cho người vì điều đó. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến và làm điều đó, nói một lời chống lại Điều đó sẽ không bao giờ được tha thứ trong đời này cũng như đời sau.” Bởi vì anh em đã gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong Ngài là, “tà linh.”

316 Thế thì, nếu chúng ta cố ý phạm tội, nếu chúng ta phạm tội, cố ý không tin. Không phải sau khi chúng ta nhận lãnh Lễ thật, chúng ta mới được sanh lại; chúng ta không thể phạm tội lúc đó. Một tội nhân không thể phạm tội không thể tha-...Một Cơ-đốc nhân không thể phạm tội không thể tha thứ. Người ấy không thể làm điều đó. Ấy là kẻ không tin kính làm điều đó. Ấy là người giả bộ tin, không phải người tin.

317 Những giáo sĩ Do Thái đó, ồ, họ nghĩ rằng họ theo chủ nghĩa hình thức, và họ có bằng Tiến sĩ Thần đạo và Tiến sĩ Triết. Họ nghĩ rằng họ đã có nó tất cả được may, trong một cái túi, nhưng họ là những tội nhân tồi tệ nhất.Ồ, họ có thể...Anh em không thể đặt tay vào—vào đời sống của họ. Họ trong sạch, đạo đức, và công bằng, theo cách đó. Nhưng họ là những người không tin.

318 Và anh em lấy chữ tội lỗi và tìm thấy ý nghĩa của nó. Từ *tội lỗi* có nghĩa là “không tin.” Chỉ có hai phe phái, đó là, một người tin hoặc một người không tin. Đó là, một người công chính hay một tội nhân. Chỉ thế thôi. Nếu bạn là một người không tin, bạn là một tội nhân; cho dù bạn giỏi đến đâu, bạn đi nhà thờ nhiều thế nào, hay ngay cả khi bạn là một thầy giảng. Bạn vẫn là người không tin.

³¹⁹ Những người Pha-ri-si đó là những thầy giảng, và họ là những người không tin, và ở trong địa ngục ngày nay vì điều đó. Thật là sùng đạo hết sức, và ngoan đạo, nhưng họ không tin Ngài. Và họ gọi Ngài là “ma quỷ,” và phản bác Lời Ngài. Và một số người trong họ nói, “Nếu người là, vậy thì hãy xuống khỏi thập tự giá. Thực hiện một phép lạ. Để cho chúng ta thấy người làm được điều đó.” Một người dùng gậy, đánh vào đầu Ngài, và nói, “Hãy nói tiên tri và nói cho chúng ta biết ai đã đánh người, hỡi nhà tiên tri, và chúng ta sẽ tin người.” Thấy đó, những kẻ không tin! Họ giả vờ tin rằng họ là những người tin, nhưng họ là những người không tin, không được tái tạo, tách biệt, mặc dù họ thánh thiện và ngoan đạo.

³²⁰ Tuy nhiên, ngày nay điều đó vẫn vậy. Đàn ông và phụ nữ có thể đi nhà thờ và có vẻ mặt buồn bã, và—và ngoan đạo hết sức, và không bao giờ nói dối, ăn cắp, và cố gắng sống theo tôn giáo của họ tốt nhất như có thể được. Nhưng, trừ khi họ là một người tin, họ bị hư mất. Vì vậy không có vấn đề gì về những người tuân thủ luật pháp trong Kinh Thánh. Thuyết Calvin là... Ấn điển là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn, và các công việc là những gì bạn làm cho Đức Chúa Trời. Nó hoàn toàn được tách biệt.

³²¹ Nếu anh em bỏ nói dối, bỏ hút thuốc, bỏ ăn trộm, bỏ phạm tội tà dâm, bỏ tất cả, làm mọi việc, tuân giữ các điều răn, và đi nhà thờ, chịu báp têm mỗi Chúa nhật, dự tiệc thánh, rửa chân cho các thánh đồ, đã làm mọi thứ, chữa lành người đau, và làm tất cả những việc khác này, trừ khi anh em được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, được chọn, anh em sẽ bị hư mất. “Không phải người nào ao ước hay người nào bôn ba mà được, bèn là Đức Chúa Trời đã tỏ lòng thương xót.”

³²² Ê-sau đã cố gắng hết sức để trở thành một Cơ-đốc nhân, mà không thể làm được điều đó. Kinh Thánh cho biết ông đã khóc lóc đắng cay, tìm kiếm một nơi để ăn năn, nhưng không thể tìm thấy. Trước khi ông được sanh ra, Đức Chúa Trời đã kết án ông, vì Ngài biết rằng ông là một kẻ vô lương tâm thối nát trong lòng. Đức Chúa Trời bởi sự biết trước đã biết điều đó. Ngài phán, “Ta yêu Gia-cốp, và Ta ghét Ê-sau.” Và Ê-sau trông giống như một

người quý phái. Ông ở nhà, chăm sóc người cha già mù, cho gia súc ăn, và mọi thứ, là một chàng trai tốt.

³²³ Và Gia-cốp là cậu con trai của mẹ, một người ẻo lả nhỏ tuổi ưa kể chuyện. Đó là tính cách của ông. Anh em phải thừa nhận điều đó. Kinh Thánh thừa nhận, mang ra điều đó. Chạy xung quanh, làm mọi thứ. Và—và, mẹ, quanh quẩn với mẹ. Tuy nhiên, Gia-cốp, với tất cả những thăng trầm của mình, và những cách nhu nhược của mình, ông vẫn tôn trọng quyền thừa kế đó. Đó là điều quan trọng.

³²⁴ Ê-sau là cao sang gấp đôi Gia-cốp. Nếu ngày nay chúng ta phải phán xét ông, như là một thành viên của hội thánh chúng ta, anh em sẽ chọn Ê-sau, bằng một nghìn phiếu bầu so với một, nếu anh em không biết ông. Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn Gia-cốp.

³²⁵ Anh em sẽ làm gì với Thánh Phao-lô, nếu ông muốn trở thành một mục sư? Một người Do Thái mũi quặp, nhỏ bé, và với cái miệng méo xệch, đi cùng thật ồn ào, nói rằng ông sẽ xé nát Hội thánh, ông sẽ làm mọi thứ. Anh em có thể nghĩ rằng ông đã phạm tội không thể tha thứ được, nhưng Đức Chúa Trời phán, “Người là tôi tớ của Ta.”

³²⁶ Đức Chúa Trời lấy những con người và làm cho họ khác biệt, không phải những người đó nhận lấy Đức Chúa Trời và trở nên khác biệt. Đức Chúa Trời đã lấy người đó và làm cho người đó khác biệt. Đó không phải là những gì anh em làm, những gì anh em muốn, những gì anh em suy nghĩ. Chính là những gì Đức Chúa Trời làm. Thế đấy. Và đó là câu chuyện.

³²⁷ Bây giờ, Mên-chi-xê-đéc vĩ đại này, thật là một câu chuyện về Ngài ở đây! Chúng ta muốn đọc một chút, chỉ hầu như là...chúng ta phải thông qua nó quá nhanh. Chúng ta sẽ bắt đầu trở lại đây dựa trên một phần nào đó của lời Kinh Thánh, và chúng ta sẽ bắt đầu khoảng câu thứ 15.

Mọi điều đó...càng thêm rõ hơn nữa: mà ở đó...khi chúng ta thấy một thầy tế lễ khác dấy lên giống như của Mên-chi-xê-đéc.

³²⁸ Bây giờ, Mên-chi-xê-đéc đã là Thầy Tế Lễ. Là Ngài chăng? Đây là những gì Ngài đã là. Chúng ta nhận ra rằng Đức Chúa Trời, lúc

ban đầu, là một nguồn Thần Linh tuyệt vời. Đúng không? Ngài không có nơi sinh. Ngài không có chỗ chết. Ngài không có ngày bắt đầu. Ngài không có năm qua đời. Ngài đúng là Đời đời như Đời đời là Đời đời. Ngài không hề được sinh ra. Ngài không bao giờ chết.

³²⁹ Và trong đó, chúng ta thấy rằng, Ngài có bảy vị Thần khác nhau. Đúng không? Kinh Thánh cho biết, trong sách Khải Huyền, rằng, “Bảy Linh trước Ngai của Đức Chúa Trời.” Đúng không? Bảy Thần linh, đa dạng, bảy. Chúng ta thấy, có bảy màu sắc. Có bảy thời đại hội thánh ở đó. Ồ, nó cứ tiếp diễn. Bảy là hoàn hảo, và Đức Chúa Trời đã hoàn hảo. Và bảy Thần, và những Thần đó thì hoàn hảo. Đầu tiên là màu đỏ; tình yêu hoàn hảo, sự cứu chuộc. Và làm thế nào, nếu chúng ta có thời gian, để đưa ra những màu đó và cho thấy rằng mỗi một trong những màu đó tượng trưng cho sự tinh khiết của Đức Chúa Trời. A-men. Những màu đó, có bảy màu tự nhiên. Những màu đó tượng trưng cho sự tinh khiết của Đức Chúa Trời. Và... Những màu sắc đó tượng trưng cho những động cơ của Đức Chúa Trời, thái độ của Đức Chúa Trời. Bảy màu đó, chúng tượng trưng cho bảy thời đại hội thánh, bảy ngôi sao, bảy thiên sứ. Tất cả qua Kinh Thánh, bảy mục sư truyền đạo, bảy sứ giả, bảy sứ điệp, tất cả đều ở trong những số bảy. Bảy ngày. Sáu ngày, và ngày thứ bảy là ngày sa-bát; hoàn hảo, hoàn chỉnh. Ồ, thật là đẹp, nếu chúng ta có thời gian để đào sâu vào vấn đề đó và đưa nó ra, những màu sắc đó!

³³⁰ Lấy ví dụ màu đỏ. Chúng ta lấy màu đầu tiên, là màu đỏ. Màu đỏ là gì? Màu đỏ là một dấu hiệu của sự nguy hiểm. Màu đỏ là dấu hiệu của sự cứu chuộc. Và anh em nhìn màu đỏ qua màu đỏ, nó là màu gì? Trắng. Chính xác. Vì vậy, khi Huyết đỏ đã được đổ ra, để che lấp tội lỗi đỏ, Đức Chúa Trời, nhìn qua Huyết đỏ, nhìn vào tội lỗi màu đỏ, nó trở nên trắng. Người tin không thể phạm tội. Chắc chắn không. Hạt giống của Đức Chúa Trời, các phước lành của Đức Chúa Trời, vẫn còn trên người đó. Đức Chúa Trời không thể nhìn thấy gì ngoài Huyết của Con Chính Ngài. Cho dù nó là gì trong Hội Thánh của Ngài, nó là gì, Đức Chúa Trời không nhìn thấy nó, bởi vì Chúa Jêsus đang cầu thay, liên tục, là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Không có cách nào để người đó phạm tội, khi

một Cửa Lễ như vậy đang đặt ở đó cho người ấy, như thế. Chắc chắn là không.

³³¹ Và bây giờ nếu anh em nói, “Chà, điều đó cho tôi một cơ hội tốt...” thì điều đó cho thấy anh em không đúng.

³³² Anh em sẽ biết ơn sâu sắc điều đó. Anh em sẽ yêu Nó, nếu anh em là một Cơ-đốc nhân thực sự, đến mức mà tội lỗi sẽ ám ảnh anh em cho đến nỗi anh em không thể làm được. “Vì Hạt giống của Đức Chúa Trời vẫn ở trong người đó, và người đó không thể phạm tội.” Kinh Thánh nói, “Đã từng được tẩy sạch bởi Huyết của Chúa Jêsus, thì không còn ham muốn phạm tội nữa.” Nếu anh em có ước muốn, tấm lòng của anh em không đúng dẫn với Đức Chúa Trời.

³³³ Bây giờ, anh em sẽ làm sai, nhưng anh em không cố ý làm điều đó. Hiểu không? Anh—anh em bị mắc bẫy, và bất cứ điều gì anh em bị mắc bẫy vào, hoặc làm điều gì đó mà anh em không cố ý làm, điều đó không phải là tội lỗi, anh em sẽ ăn năn ngay khi anh em thấy rằng mình đã sai. Anh em sẽ nhanh chóng quay lại và nói, “Tôi không có ý...không thấy điều đó.” Anh em sẽ nói điều đó, suốt cuộc đời. Một người không muốn bị, đó là lý do mà chúng ta quá ngu ngốc và quá tối tăm, dưới này trên trái đất, rằng có một sự chuộc tội bằng Huyết dành cho chúng ta, mọi lúc, để giữ chúng ta được che chở. Bởi vì, sai lầm đầu tiên mà chúng ta đã gặp...

³³⁴ Vậy thì, đó là ý tưởng tuân thủ luật pháp của anh em. “Ồ, anh biết gì không? Người đàn bà đó đã được thánh hóa. Nhưng, chúc tụng Đức Chúa Trời, bà ta đã làm sai. Tôi biết bà ấy đã sa ngã.” Điều đó sai. Bà ấy không sa ngã. Bà ấy phạm lỗi lầm. Nếu bà ấy đã làm điều đó cách cố ý, thì bà ấy không đúng, ngay từ đầu.

³³⁵ Nếu bà ấy không cố ý làm điều đó, và bà bước đi trước Hội thánh của Đức Chúa Trời thánh khiết và xưng nhận nó, và nói, “Tôi sai rồi, và anh em hãy tha thứ cho tôi,” anh em có bốn phận phải làm điều đó. Anh em không làm điều đó trong lòng anh em, thì anh em nên đi đến bàn thờ chính mình. Đúng. Đó là sự thánh khiết chân thật trong hội thánh. Đó là sự thánh khiết chân chính, sự thánh khiết không phải của anh em, bèn là của Đấng Christ.

336 Tôi không có sự thánh khiết để trình bày trước Ngài. Nhưng tôi đang tin cậy nơi Ngài, ồ, ân điển Ngài, và tôi có điều đó trong lòng. Tôi không có công trạng gì, không có gì tôi có thể làm để xứng đáng với nó, nhưng bởi ân điển Ngài đã kêu gọi tôi và mời tôi đến. Và tôi ngược lên Ngài, và Ngài lấy đi sự ham muốn ra khỏi tôi. Tôi làm hàng ngàn lỗi lầm trong mỗi tháng, trong mỗi năm. Chắc chắn, là vậy. Nhưng khi tôi thấy tôi sai, tôi nói, “Đức Chúa Trời ôi, con không có ý làm điều đó, Ngài biết lòng con. Con không có ý làm thế. Con bị bẫy vào điều đó. Con không có ý làm điều đó. Xin Ngài tha thứ cho con, Chúa ôi.”

337 Nếu tôi đã làm sai trái với anh em mình, tôi nói, “Anh ơi, tha thứ cho tôi. Tôi không có ý làm thế. Chắc chắn vậy, Đức Chúa Trời biết lòng tôi.”

338 Ồ, thế đấy. Đó là cửa lễ bằng Huyết. Đó là quyền năng của Phúc âm, mà Hội thánh thánh khiết đang hoạt động. Không phải vì điều gì đó anh em đã làm; chính là điều gì anh em không có làm gì với nó. Đó là sự Đền tội.

339 Bây giờ, Mên-chi-xê-đéc này, khi Ngài đã đến.

340 Tôi muốn nói với anh em điều nữa. Anh em có bao giờ lấy một—một mảnh kính ba góc không? Anh em lấy một mảnh kính ba góc, và đặt nó để mặt trời có thể chiếu vào nó, nó sẽ tạo ra bảy màu hoàn hảo. Một mảnh kính ba góc sẽ tạo ra cầu vồng. Điều đó hoàn toàn đúng. Bây giờ, nếu chúng ta có thời gian, chúng ta sẽ tiếp tục điều đó. Ba mang lại sự trọn vẹn: Cha, Con, Thánh Linh; sự xưng công bình, sự thánh hóa, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Thế đấy. Sự trọn vẹn đến bởi cả ba. Đức Chúa Trời, ở trên con người; Đức Chúa Trời, trong Con Người được gọi là Chúa Jêsus; Đức Chúa Trời, trong Hội thánh. Thế thì, sự trọn vẹn.

341 Con người phạm tội, chùng nào Đức Chúa Trời còn ở trên đây trong một Trụ Lửa. Đức Chúa Trời...Con người đã phạm tội, đúng hơn là, trước mặt Đức Chúa Trời, chùng nào Đức Chúa Trời còn ở trong Trụ Lửa, bởi vì người ấy vẫn còn là một tạo vật ô uế, huyết thú vật bày ra trước mặt Ngài.

342 Rồi Chiên Con của Đức Chúa Trời đã đến, bước xác định thứ hai của Đức Chúa Trời; cùng một Đức Chúa Trời, chức vụ khác.

Và sau đó Đức Chúa Trời này ở trong...đã ở trong Đấng Christ, chính là Đức Chúa Trời đã ở trong Trụ Lửa. Và cũng Đức Chúa Trời đó đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Và rồi con người đã chế nhạo Ngài, con người vẫn phải chịu trách nhiệm về điều đó. Không có Huyết đã đổ ra đến lúc ấy. Đúng thế. Chúa Jêsus phán, “Ta sẽ tha thứ cho các người.”

³⁴³ Nhưng rồi chính Đấng ấy mà đã trở nên xác thịt, lại ở trong Trụ Lửa. “Ta đến từ Đức Chúa Trời. Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.” Ở đây chúng ta thấy Pha-ô-lô gặp Ngài, trên đường xuống Đa-mách, cũng Trụ Lửa đó. Chúng ta thấy Phi-e-rơ gặp Ngài trong nhà tù, cũng Trụ Lửa đó. Chắc chắn. Và chúng ta thấy Ngài ngày nay, giữa chúng ta, cùng một Trụ Lửa đó.

³⁴⁴ Nhưng sự hoàn hảo đã đến nơi, mà Người ở giữa...Bây giờ, nếu tình cờ có một người Do Thái ở đây, hoặc người nào đó hiểu Cựu Ước. Hãy chứng minh điều đó, để tôi chỉ cho anh em. Tôi không có Cựu Ước bên mình, ngay bây giờ. Đây là—là Tân Ước. Nhưng trong việc dâng bánh thánh được đặt trên đĩa đúng lễ nghi, trong của tế lễ của người Do Thái khi thanh tẩy các đền tạm; hỏi bất kỳ người Do Thái nào; trên ba miếng bánh đó, miếng giữa đã bị vỡ. Đó là Đấng Christ. Mảnh ở giữa đã bị vỡ; Đấng Christ, đứng ở giữa. Cho thấy rằng phải có một sự vỡ ra, ở nơi nào đó, để cứu chuộc. Và miếng bánh đó được coi là sự cứu chuộc, trên bánh theo nghi lễ.

³⁴⁵ Và Ngài ở đây. Và đêm nay, khi chúng ta dự lễ tiệc thánh, chúng ta bẻ bánh, vì đó là thân thể của Đấng Christ. Và Ngài đã bị vỡ ra tại Đồi Sọ, để trở thành một Đấng Cầu Thay cho tội lỗi của chúng ta, để nhờ sự công bình của Ngài mà chúng ta có thể trở thành sự công bình của Ngài. Bởi vì, Ngài đã trở nên tội lỗi của chúng ta, hầu cho chúng ta có thể trở nên sự công bình của Ngài. Thừa anh em, đó hoàn toàn là ân điển. Chắc chắn rồi. Không có cách nào, bất kỳ cách nào khác mà anh em có thể xưng công bình.

³⁴⁶ Bây giờ, Mê-n-chi-xê-đéc này, Đấng vĩ đại này mà đã gặp trên đường, ông đã nộp, Áp-ra-ham đã nộp một phần mười cho Ngài. Ngài phải là một Người vĩ đại biết bao! Bây giờ để ý, nhanh lên.

*Đấng được lập nên, không theo luật lệ của...những điều
răn xác thịt...*

347 Bây giờ thấy luật pháp người tuân thủ luật pháp đó không? Luật pháp nói, “Người chớ giết người. Người chớ phạm tội tà dâm. Người chớ trộm cắp.”

348 Đức Chúa Jêsus quay lại ngay, phán, “Ngày xưa có lời nói rằng, ‘Người chớ giết người,’ nhưng Ta nói ai giận anh em mình, vô cớ, thì đã giết người rồi. Ngày xưa, có lời nói rằng, ‘Người chớ phạm tội tà dâm,’ nhưng Ta nói cùng các ngươi, hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn, thì đã phạm tội tà dâm trong lòng với nàng rồi.” Thế đấy. Điều đó phải dạy phụ nữ cách ăn mặc, cách làm những gì cho phù hợp. Các chị ăn mặc sai trái, và khiến đàn ông nhìn các chị theo cách sai trật, thì các chị đã phạm tội tà dâm, giống như các chị đã trải qua hành vi đó. Chúa Jêsus đã phán vậy.

349 Và anh em những người có tính khí nóng nảy tức giận này, mà luôn mở miệng chống lại ai đó, không thể chịu đựng được, và những thứ như thế. Hãy cẩn thận. Anh em có tội nếu anh em nói một lời chống lại anh em của mình điều đó không tốt, không công bình, đi dạo quanh và bác bỏ nó. Anh em không cần phải kê dao vào lưng một người để giết anh ta. Anh em có thể phá vỡ tính cách của anh ta và giết người đó, giết ảnh hưởng của người đó. Nói lời chống lại mục sư của anh em ở đây, nói điều gì đó xấu về anh ấy, thật sự có thể giống như anh em bắn anh ấy. Nói điều gì đó không đúng về anh ấy, ồ, điều đó sẽ giết chết ảnh hưởng của anh ấy với dân sự và những điều như thế, và anh em có tội về điều đó. Những gì Chúa Jêsus đã phán.

350 Bây giờ, hãy nghe đây, điều gì—điều gì Phao-lô đã cố gắng để đạt được ở đây. Tôi yêu cuốn Kinh Thánh cũ này. Nó làm cho anh em thẳng thắn. Nhìn kia, ồ, chỉ nhìn ở đây. Bây giờ, khi chúng ta đọc câu thứ mười bốn...“Điều đó là...vì thật rõ ràng rằng Chúa chúng ta đã ra từ Giu-...” Chờ đã, tôi tin rằng tôi có một câu khác ở đây mà tôi định đọc. Không, xuống đây ở câu thứ 16.

*Đấng được lập nên, không theo luật lệ của...những điều
răn xác thịt...*

351 Điều đó là hợp pháp, anh em thấy. “Ồ, thưa anh em, tôi—tôi không nên. Tôi không nên. Tôi biết, nhưng tôi...” Điều đó không phải thế. Đó là tình yêu thương làm điều đó.

352 Thật chúng ta đã trải qua điều đó thế nào! Tôi nói, “Nếu tôi nói với...về vợ tôi, ‘Ồ, ôi, tôi—tôi—tôi muốn có hai người vợ. Tôi muốn chạy loanh quanh với người này, làm điều này ở đó. Nhưng, nếu tôi làm vậy, vợ tôi sẽ ly dị tôi, và các con tôi sẽ ở trong...Chức vụ của tôi sẽ bị mất.’” Anh em đạo đức giả bản thủ, thối nát. Đúng thế. Anh em không yêu cô ấy đúng đắn, ngay từ đầu. Điều đó hoàn toàn đúng.

353 Nếu anh em yêu cô ấy, sẽ không có luật nào về điều đó. Anh em sẽ yêu cô ấy, dù sao đi nữa, và anh em gắn bó với cô ấy. Điều đó hoàn toàn đúng. Và những người phụ nữ các chị cũng sẽ làm điều tương tự với chồng mình. Đúng vậy.

354 Đôi khi phụ nữ trở thành nơi chốn, hoặc...

355 Đàn ông nhìn thấy một Giê-sa-bên trẻ nào đó tô vẽ mặt mày, anh em biết đấy, và—và anh em sẽ đi vòng quanh, say mê cô ấy; có thể đã có một người vợ tốt. Và rồi anh em tự xưng mình là một Cơ-đốc nhân. Xấu hổ cho anh em. Anh em cần một liều thuốc khác của bàn thờ. Đúng thế.

356 Và một số các chị—và một số chị em phụ nữ nhìn quanh vào một anh chàng trẻ tuổi nào đó với mái tóc bóng mượt xoa xuống, đủ thuốc mỡ Vaseline trên đó để...mở miệng anh ta. Và rồi bạn...

357 Một cô bé nhỏ tuổi nào đó, ở đây cách đây không lâu...Đây không phải là một trò đùa, bởi vì tôi không có ý kể nó như một trò đùa. Nhưng mọi người biết rằng đây không phải là nơi để đùa. Nhưng một cô bé nhỏ tuổi ở đây, cô ấy...Có những chàng trai tốt ở đây, những chàng trai Cơ-đốc. Cách đây rất lâu, khi tôi đang chần bầy ở đây, chúng tôi từng có lớp học dành cho những người trẻ. Và tôi có thể nói chuyện với các người nữ trẻ vào chiều Chúa nhật, về tình dục và các thứ. Rồi chiều Chúa nhật tiếp theo, nói chuyện với những người nam trẻ tuổi, và cố gắng hạn chế những điều đó.

358 Một cô bé trẻ nào đó bắt đầu hẹn hò với một người tầm vóc nhỏ bé nào đó, thị trấn ở đây, hút thuốc lá và có một cái đèn

nháy trong túi. Và anh ta lái một chiếc xe nhỏ không mui hai chỗ ngồi quanh thị trấn. Tôi không thể nhìn thấy những gì cô ấy đã thấy ở chàng trai đó. Cậu ấy sẽ không đến nhà thờ. Cậu ấy sẽ ngồi ngoài đó. Đưa cô ấy vào nhà thờ ở ngoài này, và rồi cậu ấy sẽ ra ngồi ngoài đó ở bên ngoài, trong xe của mình, và chờ đợi, không muốn vào nhà thờ. Tôi đã nói với cô ấy một ngày nọ. Cô ấy sống ở New Albany. Tôi nói, “Tôi muốn hỏi cô một điều, cô gái nhỏ. Cô nhìn thấy điều gì trong chàng trai đó?” Tôi nói, “Đầu tiên, anh ta ghét chính tôn giáo mà cô—cô có. Anh ta coi thường Đấng Christ của cô. Anh ta sẽ không bao giờ làm một người chồng của cô. Anh ta sẽ khiến cô đau khổ, suốt cuộc đời.” Và tôi nói, “Ồ, có những chàng trai trẻ Cơ-đốc tốt ở đây mà cô có thể đi cùng. Và ở đó bố và mẹ của cô coi thường những suy nghĩ về việc cô đi chơi, nhưng cô cũng đi dù sao đi nữa, và cô nghĩ, ‘Minh ở tuổi mười sáu đáng yêu.’”

³⁵⁹ Cô ấy bắt đầu trang điểm và chạy ra ngoài, và điều đầu tiên, cô ở trong những quán rượu ven đường. Cô đã đi đến Đồi đồi bảy giờ. Nhưng, sau đó, cô đã đứng ở đây. Và anh em biết lý do gì mà cô gái đó cho tôi biết ở đó, rằng cô ấy yêu chàng trai đó không? Cô ấy nói, “Anh ấy có đôi bàn chân nhỏ nhắn đáng yêu, và anh ấy có mùi rất thơm.” Anh em có thể tưởng tượng được điều đó không? Tự làm cho mình thơm, đó là một kẻ nhu nhược, không phải đàn ông.

³⁶⁰ “Nhìn này,” tôi nói, “chị ơi, tôi thà đi với một chàng trai Cơ-đốc có đôi chân như những chiếc xe ngựa và có mùi như chồn hôi, nếu người đó thực sự là một Cơ-đốc nhân.” Đúng thế. Thật vậy. Vâng.

³⁶¹ Đó là lời bào chữa, “Đôi bàn chân nhỏ nhắn xinh xắn như vậy, và có mùi rất thơm.” Người chạy theo những quán rượu nhỏ bé đó, cuối cùng đã hủy hoại cuộc đời của cô gái. Thật là xấu hổ, đáng hổ thẹn.

³⁶² Hôn nhân là điều đáng trân trọng, nhưng nó phải được thực hiện với thái độ cầu nguyện chân thành và kính kiềng. Và tình yêu chân thành dành cho người nữ đó sẽ gắn kết anh chị với nhau mãi mãi. “Những gì các ngươi buộc dưới đất, Ta sẽ buộc trên Trời.” Khi anh em bước xuống phố, cô ấy có thể già đi và tóc

bạc và nhăn nheo, nhưng tình yêu giống như anh em đã dành cho cô ấy khi cô ấy còn là một người nữ trẻ trung, xinh đẹp, anh em vẫn sẽ còn nó.

³⁶³ Anh em có thể lưng khòm, hói đầu, và mặt nhăn nheo và mọi thứ khác, nhưng cô ấy sẽ yêu anh em giống như khi anh em đứng với bờ vai rộng và mái tóc quăn, nếu đó là Đức Chúa Trời thực sự. Vì anh em đang tìm kiếm thời điểm khi anh em đã vượt qua sông nơi xa kia, khi anh em sẽ hồi xuân trở lại, những người đàn ông và đàn bà trẻ lại, để sống bên nhau mãi mãi. Đó là lời hứa Đòi đòi của Đức Chúa Trời. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó. Ngài, không chỉ vậy, chúng ta sẽ đến với điều đó trong một phút, Ngài đã thề Ngài sẽ làm điều đó.

³⁶⁴ Hãy nghe điều này, khi chúng ta tiếp tục.

Đấng lập nên...không theo luật lệ của...những điều răn xác thịt, nhưng theo quyền phép của...sự sống bất diệt.

³⁶⁵ Bây giờ chúng ta sẽ đọc thật nhanh, để chúng ta có thể hiểu được nó.

Vì người làm chứng, Ngài là thầy tế lễ đòi đòi theo ban Mên-chi-xê-đéc.

Chùng nào còn cần một thầy tế lễ, thì Ngài sẽ là Thầy Tế Lễ.

Vì rõ ràng là những điều răn trước kia bị bãi bỏ...vì sự yếu kém vô ích vậy.

Vì luật pháp không làm trọn chi hết...

³⁶⁶ Anh em không thể, cho dù anh em làm gì đi nữa. Anh em bỏ rượu, bỏ thuốc, bỏ nói dối, đi nhà thờ và cố gắng làm *điều này* và cố gắng làm *điều kia*, anh em vẫn là xác thịt. Đó chỉ là luật pháp. Luật pháp làm cho không có gì hoàn hảo. Nhưng điều gì tạo nên sự hoàn hảo? Đấng Christ. Vinh hiển thay! Tôi có thể bỏ nói dối, bỏ ăn cắp, bỏ phạm tội tà dâm, bỏ nhai kẹo, bỏ tất cả mọi thứ, và tôi vẫn là xác thịt. Đức Chúa Trời không nhận nó, bởi vì tôi không có gì để dâng Ngài trong sự cầu xin.

³⁶⁷ Nhưng vào phút mà tôi đặt tay trên đầu phước hạnh của Chúa Jêsus, và nói, “Lạy Chúa, con không tốt. Ngài có nhận con làm tôi tớ của Ngài không?” và Chúa hôn sạch tội lỗi của tôi, tôi đứng hoàn hảo trước mặt Đức Chúa Trời. Đúng thế. Tại sao? Tôi

không dựa trên thành tích của riêng mình. Tôi đang đứng trên công trạng của Ngài. Và Ngài đã hoàn thiện chúng ta, qua sự đau khổ và Huyết Ngài.

368 Tôi thấy đã đến lúc kết thúc. Nhưng tôi muốn đọc xong điều này nếu tôi có thể, một cách nhanh chóng.

...trước kia bị bãi bỏ vì sự yếu kém vô ích vậy.

Vì luật pháp không làm trọn chi hết, lại có một sự trông cậy tốt hơn đem vào thay cho luật pháp; (Sự trông cậy tốt hơn là gì? Đấng Christ.) bởi sự trông cậy đó chúng ta đến gần Đức Chúa Trời.

369 Tại sao? Nhờ tất cả lòng tốt của chúng ta, và tất cả lòng tốt của chúng ta, và tất cả lòng tốt của chúng ta, chúng ta vẫn là xác thịt. Nhưng một khi ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nhận biết rằng chúng ta không bao giờ có thể đứng đó, chỉ nhờ công trạng của Chúa Jêsus Christ, thì chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời, nhờ công trạng của Con Ngài. “Lạy Chúa, con đến với Ngài, với một tấm lòng vô tội. Nhân Danh Con của Ngài là Chúa Jêsus, xin nhận lấy con.” Ô, thưa anh em, thế thì anh em đang đến bằng một con đường sống.

370 Không phải, “Lạy Chúa, Ngài biết con đã bỏ rượu. Ngài biết con đối xử với vợ con đúng đắn. Ngài biết con làm *điều này*. Con làm *điều kia*.” Anh em không có gì để dâng.

371 “Vì luật pháp của các điều răn xác thịt không thể làm chi hết, nhưng mang lại sự trông cậy khác. Sự trông cậy đó chính là Đấng Christ, chúng ta có như là cái neo của linh hồn, vững vàng và chắc chắn.” Hãy xem.

Vả lại bởi vì chẳng phải là không có lời thề mà được làm ra Ngài...

Đại danh từ, nếu anh em để ý ở đây, trong những chữ in nghiêng.

...Ngài đã được lập lên làm thầy tế lễ:

Không chỉ là một thầy tế lễ thôi, nhưng Ngài được lập làm Thầy Tế Lễ bởi lời thề. Không phải...

372 Bây giờ hãy xem. Chúng ta hãy lấy phần còn lại của chức tế lễ.

(Vì những thầy tế lễ kia, những người Lê-vi, những người chính đáng, công bình, chân thật, những thầy tế lễ đó đã được lập lên không có lời thề;...)

373 Đức Chúa Trời chỉ phán, “Theo ban của—theo ban của A-rôn, rằng Ngài đã lập những thầy tế lễ này.” Họ trải qua nhiều thế hệ. Họ đến trường và học cách trở thành những nhà giảng đạo và vân vân. Họ tiếp nối nhau. Vì vậy Đức Chúa Trời đã lập họ làm những thầy tế lễ như thế. Họ đã tự làm thầy tế lễ, bằng học vấn, bằng quyền thừa kế của họ, và vân vân. “Nhưng Người này đã được lập làm Thầy Tế Lễ bởi một lời thề mà Đức Chúa Trời đã thực hiện.” Hãy nghe kỹ bây giờ.

(...đã được lập lên không có lời thề; nhưng người này bởi một lời thề bởi Đấng đã phán cùng Ngài rằng, Chúa đã thề rồi, và sẽ không hối lời thề ấy đâu, a-men, Ngài làm thầy tế lễ đến đời đời theo ban Mên-chi-xê-đéc:)

Vì thế Đức Chúa Jêsus đã trở nên Đấng bảo lãnh cho một giao ước rất tôn trọng hơn cái trước.

Bây giờ, nhanh lên.

Và số thầy tế lễ rất nhiều, vì sự chết nên họ không giữ luôn được chức vụ:

Hàng nghìn lần hàng nghìn lần hàng nghìn, của các thầy tế lễ, vì họ không có gì ngoài cái chết và cái chết và bệnh tật, và sự chết và sự chết và sự chết.

374 Nhưng hãy xem Ngài.

Nhưng người này, (Người nào?) Chúa Jêsus, vì Ngài hằng có liên tục đời đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. Ở đâu là...

Bởi đó Ngài cũng có thể cứu toàn vẹn những kẻ ấy; cho dù xa đến đâu, thấp hèn đến đâu, xa cách đến đâu đi nữa, Ngài có thể cứu toàn vẹn; những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời,...

Không phải với...về sự công bình của anh em; nhưng về sự xung tội của anh em. Hiểu không?

...nhờ Ngài mà đến với Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho họ.

Ngài ở ngay đó, thường xuyên, để cầu thay.

Ấy đó thật là một thầy tế lễ thượng phẩm thích hợp cho chúng ta, thánh khiết, vô tội, không ô uế, phân rẽ khỏi kẻ có tội, và làm Thầy Tế Lễ trên Trời;

375 Thế đấy. Bây giờ, nếu tôi cố gắng trình bày trường hợp của chính mình, tôi sẽ thua cuộc. Nếu tôi cố gắng trình bày, nói, “Ồ, bố tôi là một người tốt. Cha tôi là một thầy giảng.Ồ, tôi đã sống trong hội thánh.” Tôi vẫn mất nó. Nhưng Người này là một Đấng trọn vẹn, Đấng Christ. Ngài ngự ở đó và liên tục dâng Huyết Ngài vì tội lỗi của tôi. Thế đấy.

Đấng không cần, như những thầy tế lễ...khác, phải hằng ngày dâng các tế lễ, trước vì tội mình, sau vì tội dân sự: vì Ngài làm việc đó một lần thì đủ cả, khi Ngài dâng chính mình làm tế lễ.

376 Bây giờ hãy xem câu cuối cùng.

Vì luật pháp lập những người vốn yếu đuối làm thầy tế lễ thượng phẩm;...

377 Đó là những gì luật pháp, luật xác thịt, làm. Bây giờ, tôi ước ao mình có thể có khoảng hai giờ ngay tại đây. Đó là cách mà luật pháp vẫn khiến nhiều người làm thầy giảng. Đúng thế.

378 Ồ, họ nói, “Ồ, người này đã có kinh nghiệm thần học viện.” Tôi sẽ không đánh đổi kinh nghiệm Thiên đàng nhỏ nhoi của mình cho tất cả các thần học viện trên thế giới.

379 “Tại sao, chúng tôi đã giáo dục người này. Anh ấy—anh ấy được lựa chọn kỹ. Anh ấy là một người tự lập.” Tôi không thích loại người đó. Tôi thích một người do Đức Chúa Trời lập nên. Hiểu không? Hiểu không?

380 Nhưng luật pháp vẫn tạo ra các linh mục. Luật pháp vẫn tạo ra những thầy giảng. Giáo—giáo hội Báp-tít, họ đẻ ra những nhà truyền giảng; có một cỗ máy sản xuất họ ra, hàng loạt. Những

người Giám Lý cũng vậy. Những người Báp-tít cũng vậy. Trưởng Lão, Nazarene, Hành hương Thánh, Ngũ Tuần, họ sản xuất ra nhanh như có thể được, giống như một hệ thống lớn, một cỗ máy lớn. Đứng lên đó như một...

³⁸¹ Tôi luôn nói, “Tôi—tôi chắc chắn là cảm thấy tiếc cho một con gà ấp.” Anh em biết đấy, một gà con nhỏ được ấp trong lò ấp, nó không nở ra thích hợp. Không. Con gà mái được cho là sẽ nở ra gà con. Nhưng một gà con ấp trong lò, khi ra ngoài, nó kêu “chíp, chíp, chíp,” và không có mẹ để đi tới. Hiểu không? Nó không biết mẹ là gì. Đúng thế. Nó kêu chíp chíp đòi mẹ, nhưng không có mẹ nào.

³⁸² Nhưng gà con nhỏ được ấp dưới gà mái, theo cách tự nhiên, nó kêu chíp chíp và gà mẹ đáp lời. Đúng vậy.

³⁸³ Và đôi khi tôi nghĩ về kinh nghiệm thần học viện này ở đây này khi trải qua những lò ấp lớn này ở Louisville và khắp nơi trên thế giới, ấp ra hàng nghìn thầy giảng. Các lò ấp Ngũ Tuần, và các lò ấp Trưởng Lão, và—và các lò ấp Báp-tít, tất cả đều nở ra những chú gà con nhỏ của—của—của họ. Họ kêu, “chíp, chíp, chíp,” và nói về cái lồng ấp mà họ đã được ấp ra.

³⁸⁴ Nhưng tôi thích có Cha, có Mẹ. Phước thay là Danh Chúa! Không có nhiều người sinh ra với tôi, nhưng những gì ở đó là những người anh em của tôi. A-men. Chúng tôi có một Mẹ mà trả lời khi anh em...một Mẹ Đấng mà ở trên Thiên đàng, Đấng chăm sóc tất cả chúng ta. “Như một gà mái ấp ủ con mình, và thủ thủ với chúng, và—và vỗ về...ấp ủ con mình dưới cánh, Ta cũng sẽ ấp ủ các ngươi. Ôi hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, đã bao lần Ta muốn ấp các ngươi như gà mái ấp trứng! Đã bao lần Ta muốn làm cho các ngươi thuộc về Ta, nhưng các ngươi không muốn. Các ngươi đã có các thần học viện của riêng mình, đã ấp ra các linh mục của các ngươi. Họ đã dạy các ngươi chống lại Ta. Bây giờ các ngươi bị bỏ lại cho chính ngươi. Sự hủy diệt của các ngươi đang ở phía trước các ngươi.”

³⁸⁵ Bây giờ tôi nói điều này: Ồ, hỡi dân sự, ồ, thưa dân sự, đã bao phen Đức Thánh Linh muốn ấp ủ anh chị em, như một gà mái ấp trứng vậy, nhưng các bạn muốn theo con đường riêng của mình, các bạn sẽ có con đường riêng của mình về điều đó!

³⁸⁶ Một trong những đêm này, tôi muốn giảng về “Con đường riêng của bạn.” Anh em biết đấy, Ca-in muốn theo con đường riêng của mình. Con người muốn theo con đường riêng của mình, ngày hôm nay. “Nhưng có một con đường coi đường như đúng, nhưng cuối cùng là sự chết.”

³⁸⁷ Bây giờ hãy xem. “Trong đó Ngài phán, ‘Một giao ước mới—một giao ước mới...’” Tôi tin rằng, bây giờ điều đó...Không. Tôi đã đọc nhầm chỗ.

³⁸⁸ Câu thứ 28.

Vì luật pháp lập những người vốn có những sự yếu đuối làm thầy tế lễ thượng phẩm; nhưng lời thề, mà có sau luật pháp, thì lập Con, là Đấng được liên tục đời đời.

³⁸⁹ Đức Chúa Trời ban phước cho đời đời, cho một Con trai tiếp tục đời đời theo ban của Mên-chi-xê-đéc. Và Ngài không bao giờ có một sự khởi đầu. Ngài không bao giờ có một kết thúc. Và luật pháp không thể tạo ra thứ gì như vậy, bởi vì nó là xác thịt. Giáo hội không thể sản xuất những thứ như thế, những giáo phái, bởi vì họ là xác thịt. Các—các thần học viện không bao giờ có thể sản xuất bất cứ thứ gì như thế. Họ đã cố gắng giáo dục thế giới về Điều đó. Họ đã cố gắng tổ chức nó với Điều đó. Họ đã thử mọi cách trên thế giới, để tạo ra mọi thứ có thể, mà bỏ qua điều chính: “Các người phải được sinh ra trong Điều đó.” Chắc chắn, Đức Chúa Trời tạo ra cho anh em những gì anh em hiện có, không phải bởi vì anh em bỏ làm *điều này*.

³⁹⁰ Bây giờ, những người Nazarene, các bạn không được đeo nhẫn, các bạn không được đeo đồng hồ, và các bạn phải có những điều *nào đó*, cánh tay, tay áo của các bạn phải dài đến mức *này*, váy của các bạn phải dài đến mức *đó*, và—và những người đàn ông không thể thuộc về một hội đoàn. Và họ sẽ không làm phép báp-têm cho bạn nếu bạn không làm vậy. Được rồi. Ở đây có người Công giáo đi vào, và họ có phép rửa tội của họ. Và đây là những người Giám Lý, họ có phép báp-têm của họ. Mỗi người trong số họ có một thước đo để đo tối đa. Nếu các bạn không làm điều đó, được thôi, chỉ thế thôi. Hiểu không?

³⁹¹ Và sau đó, nhưng điều thực sự là, là đây, “Không có gì trong vòng tay con mang theo! Đơn giản là con bám lấy thập tự giá

của của Ngài. Ôi Đức Chúa Trời, trần truồng, bị thương, cần sự cứu giúp. Ôi, con đến một cách khiêm tốn nhất, Đấng Christ ôi, thú nhận rằng con chẳng là gì cả và chẳng có gì bên trong con. Ôi Chúa, xin tiếp nhận con.” Rồi Đức Chúa Trời tiếp nhận bạn.

³⁹² Bây giờ, anh em thậm chí có thể không biết bảng chữ cái ABC của mình. Anh em có thể không phân biệt được hạt cà phê và hạt đậu. Anh em có thể biết, không biết tiếng thúc ngựa và queo trái, tay phải hay tay trái. Không quan trọng gì những gì anh em *không* biết. Nhưng có một điều anh em *phải* biết, rằng, Chúa Jêsus Christ đã thay thế anh em như một tội nhân. Và anh em nhận lấy vị trí của mình, đứng trong sự công bình của Ngài, xưng nhận mỗi ngày rằng mình đã sai, và yêu mến Ngài hết lòng, và toàn bộ động cơ của anh em hướng về Ngài, anh em sẽ tạo nên Thiên đàng. Đó là tất cả những gì cần có, vì Sự sống ở trong Đấng Christ phải ở trong anh em, nếu không anh em sẽ bị hư mất.

³⁹³ Ngay trước khi kết thúc, anh em còn nhớ giao ước vô điều kiện mà Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham không? Ngài đã làm gì vào buổi tối hôm đó khi Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy để tôi xem...” Khi Áp-ra-ham nói, “Hãy để tôi xem Ngài sẽ làm điều đó như thế nào.” Tôi nghĩ nó là, chương thứ 16, của Sáng thế ký. “Hãy để tôi xem Ngài sẽ làm điều đó như thế nào.”

³⁹⁴ Phán, “Hãy đến đây, Áp-ra-ham.” Và Ngài đã bắt Áp-ra-ham đi, phán, “Hãy kiếm cho Ta một—một con chiên đực, và bắt cho Ta một—một—một con dê, và đi kiếm cho Ta một con bò cái tơ. Và Ta muốn người đem chúng lên đây và làm một của tế lễ.”

³⁹⁵ Và Áp-ra-ham đi và bắt một con chiên, và con—và con dê, và con—con—con chiên con, hay là, con bò cái tơ. Và ông đã giết chúng. Tất cả đều là những của tế lễ trong sạch. Và tách chúng ra làm hai, và đặt chúng ra. Sau đó ông đi và kiếm hai chim cu đất, và bắt chúng vào. Sau đó, Áp-ra-ham canh chừng những con chim bay qua, chờ đợi Đức Chúa Trời đến. “Bây giờ, lạy Chúa, đó là của lễ, Ngài sẽ làm điều này thế nào? Tôi không biết Ngài sẽ làm cách nào để cứu con người chống lại ý muốn của mình. Tôi không biết Ngài sẽ làm điều này như thế nào. Làm sao Ngài có thể làm được điều đó, thưa Chúa?”

396 Chúa phán, “Hỡi Áp-ra-ham, bây giờ hãy xem. Người là một nhà tiên tri. Người là người thuộc linh và người sẽ hiểu những gì Ta đang nói về.”

397 “Được rồi, lạy Chúa, tôi muốn xem.” Bây giờ tôi chỉ đang cải biên thành kịch.

398 “Vậy, hỡi Áp-ra-ham, người hãy đến đây bây giờ, và ngồi xuống đây và xem những con chim chúng bay đi.” Vì vậy ông xua đuổi tất cả các loài chim, cho đến khi mặt trời bắt đầu lặn.

399 Và điều đầu tiên anh em biết, Đức Chúa Trời đã giáng xuống. Khi Ngài xuống, Áp-ra-ham bắt đầu buồn ngủ. Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ đưa người vào giấc ngủ.”

400 Bây giờ lắng nghe, thưa bạn hữu tuân thủ luật pháp. Đây, Đức Chúa Trời đã hoàn toàn đưa Áp-ra-ham ra khỏi bức tranh, ông không phải làm gì cả. Và đó là cách Ngài có được bạn. Bạn nói, “Ồ, tôi đã tìm kiếm Đức Chúa Trời.” Bạn đã không.

401 Đức Chúa Trời đã tìm kiếm anh em, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy trước.” Hiểu không?

402 Đó là Đức Chúa Trời đang tìm kiếm anh em, không phải anh em đang tìm kiếm Đức Chúa Trời. Anh em chưa bao giờ làm điều đó. Bản chất của bạn là sai. Bạn là một con lợn. Bạn không biết sự khác biệt nào. Bạn chỉ sống trong một cái chuồng lợn. Đó là tất cả những gì bạn biết. Bạn yêu thích nó. Uống bia, say xỉn loạn choạng, chạy theo vợ của người khác, và làm mọi thứ bạn có thể làm là xấu xa, chỉ có vẻ tốt với bạn. “Ồ, anh ơi, chúng ta đang có một thời gian vui vẻ!” Anh em nghĩ nó thì tốt.

403 Nhưng Đức Chúa Trời gõ cửa tấm lòng anh em. [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] Đó là những gì thay đổi. Không phải anh em gõ cửa Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời gõ vào anh em. A-đam không bao giờ gõ cửa lòng của Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời gõ cửa lòng của A-đam. Và anh em là con trai của A-đam. Đúng thế. Trước khi A-đam có thể là con của Đức Chúa Trời, một lần nữa, Đức Chúa Trời đã phải gõ cửa tấm lòng của ông. Trước khi anh em có thể trở thành con của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời phải gõ cửa tấm lòng của anh em.

404 Sau đó, Áp-ra-ham đi ngủ. Và khi ông đi ngủ, điều đầu tiên ông nhìn thấy là gì? Một bóng tối thật kinh khủng, ma quái, đáng sợ. Đó là sự chết, đến trên cả nhân loại. Rồi ông nhìn xa hơn một chút, và ông thấy một lò lửa đang bốc khói. Trước khi anh em có thể có khói, anh em phải có lửa. Đó là lý do tôi tin rằng địa ngục như một nơi đang cháy. Được rồi.

405 Ngài cho thấy, mỗi người trong chúng ta đều phải chịu sự chết, và mỗi người trong chúng ta phải xuống địa ngục, bởi vì chúng ta là tội nhân.

406 Bây giờ, nhưng, xa hơn thế, ông nhìn thấy một chút Ánh sáng trắng.

407 Và Ánh sáng trắng, nhỏ này, Ánh sáng này là gì? Ánh sáng trắng đó là gì? Trụ Lửa đó mà đã đi trước con cái Y-sơ-ra-ên. Trụ Lửa đã gặp Phao-lô trên đường xuống Đa-mách. Trụ Lửa đã đưa Phi-e-rơ ra khỏi nhà tù. Trụ Lửa đó ở đây đêm nay.

408 Đó là Đức Chúa Trời Đồi đồi, hằng hữu, chính Ngài đã đi giữa những cửa lễ xẻ ra này, (ồ, chao ôi), qua lại trên mỗi người. “Đây là cách Ta sẽ làm, hỡi Áp-ra-ham. Hãy xem Ta, Ta sẽ làm gì. Ta đang lập một giao ước ở đây. Và Ta sẽ thề, rằng, theo Dòng dõi, Ta sẽ đẩy lên một Đấng Trung Bảo. Ta sẽ lập một giao ước với sự chết. Và Ta sẽ định tội sự chết, trong xác thịt, bởi vì Chính Ta sẽ đến nhận lấy nó. Hỡi Áp-ra-ham,” phán, “qua Dòng dõi của người, Áp-ra-ham, sẽ đến, người sẽ là cha của thế gian, qua Dòng dõi của người. Và không chỉ người, Ta thực hiện lời hứa này với người, mà còn với Dòng dõi sau người.” Ngài biết mọi người sẽ như vậy. “Không phải họ; nhưng những gì Ta làm. Ta sẽ làm điều đó, Áp-ra-ham. Ta tin tưởng A-đam, và người đó đã phá vỡ dòng dõi của người. Và mọi người cũng phá vỡ lời hứa của họ. Nhưng Ta sẽ làm điều này với chính Ta, và thề bởi chính Ta, “Ta sẽ giữ Nó.” A-men. A-men. A-men.

409 Chúng ta làm gì, chúng ta lập giao ước gì? Tôi nói, “Anh Neville...” Bây giờ hãy xem điều này, chỉ một phút. Tôi nói, “Anh Neville, nói cho anh biết tôi sẽ làm gì. Nếu anh sẽ giảng cho đến... tối mai, và tối mốt, cho đến thứ Tư, tôi sẽ giảng, từ thứ Tư, cho đến Chúa nhật.” [Băng trống—Bt.] “Anh đồng ý không?”

410 “Vâng, thưa anh.”

411 Đây là cách chúng tôi làm điều đó. “Bắt tay nào, anh bạn.” Thế là xong. Đó là một giao ước ở Mỹ. Đó là cách chúng ta lập giao ước.

412 Bây giờ, làm thế nào họ lập giao ước ở Nhật Bản? Chúng tôi làm, nói, “Anh làm *như vậy-như vậy*, và tôi sẽ làm *như vậy như vậy*.” Chúng tôi lấy một chút muối, vì muối thì làm cho đậm đà. Và chúng tôi lấy muối, và tôi ném nó vào Anh Neville, và Anh Neville lấy muối—muối và ném nó vào tôi. Đó là một giao ước ràng buộc.

413 Làm thế nào David Livingstone lập giao ước với người da đen châu Phi, để đi vào đất của mình? Anh ta đã đi và kiểm viên tù trưởng, để anh ta có thể đi qua đó, để rao giảng Phúc âm và thực hiện công việc. Và họ lấy một ly rượu. Đây là giao ước với người da đen ở châu Phi. Họ đã uống một ly rượu. Và tù trưởng da đen tự rạch mạch máu của mình, và làm cho nó chảy ra vào trong ly rượu này. Và David Livingstone đã tự rạch mạch máu của mình, và làm nó chảy ra vào trong ly rượu. Họ đã khuấy nó lên. Livingstone đã uống hết một nửa ly, và tù trưởng người da đen đã uống một nửa ly. Sau đó họ tặng một món quà, cho nhau. David Livingstone nói với, thủ lĩnh da đen, “Anh yêu cầu gì ở tôi?”

414 Người ấy nói, “Chiếc áo khoác màu trắng mà anh đang mặc.” Vậy Livingstone đã cởi áo khoác của mình và đưa nó cho thủ lĩnh da đen. Người ấy nói, “Anh yêu cầu gì?”

415 Anh nói, “Cây giáo thiêng liêng mà anh đã cầm trong tay.” Bởi vì, anh ấy biết mình có thể đi vào bằng cây giáo đó, vì vậy anh ấy đã lấy cây giáo đó. Và họ là anh em, bởi vì họ đã lập giao ước.

416 Và khi anh đi ra, và các bộ lạc sẽ chạy ra để giết anh, anh đã giơ ngọn giáo thiêng liêng đó lên. Và khi anh làm vậy, họ nhìn và họ nói, “Ồ, ồ, chúng ta không thể chạm vào người đó.” Tại sao? “Ông ấy là một người anh em kết ước, mặc dù ông ấy là người da trắng, chúng ta chưa bao giờ nhìn thấy ông ấy trước đây.” Họ không bao giờ biết rằng họ là người da đen cho đến khi họ nhìn thấy anh. Họ chưa bao giờ thấy như vậy trước đây. “Nhưng

ông ấy là anh em kết ước. Ông ấy có ngọn giáo của tù trưởng trong tay.”

417 Thật là một bức tranh đẹp, ngày nay, về việc uống giao ước của Huyết của Chúa Jêsus, với quyền năng của Đức Thánh Linh trên chúng ta! Chúng ta nhân danh Chúa Jêsus tiến lên, và những dấu hiệu này sẽ theo sau họ là những kẻ dự phần. Đó là Ngọn Giáo thiêng liêng của Chủ Tướng. Hãy xem nó như thế nào, giao ước?

418 Họ đã làm điều đó như thế nào vào thời phương đông? Họ đã lập một lời thề, với nhau. Họ giết một con thú, xẻ nó ra, và đứng ngay ở giữa. Hai người—người đàn ông đứng giữa nó, con thú bị xẻ ra. Và họ đã lập ra một giao ước. “Nếu tôi không giữ được *điều này*, nếu tôi không làm được *điều này*, ồ, *điều này* và *thế này thế nọ*, hãy để thân thể tôi giống như con thú chết này. Hãy để thân thể tôi giống như con thú chết này.” Và khi họ làm điều đó, họ chấp nhận giao ước này và đứng giữa *điều này*; lập lời thề, tuyên thệ rằng họ sẽ làm điều đó. Và họ cùng nhau, xé tờ giấy, làm đôi, và trao cho người này phần này, người kia phần kia. Vào một thời điểm nào đó họ sẽ gặp nhau. Và họ sẽ chết, nếu họ không giữ lời thề đó; và giống như những con thú chết kia. Được rồi.

419 Anh em có để ý đến ba con thú không? Sự hoàn hảo; con chiên, con dê, và ba của lễ hoàn hảo. Con chiên là gì...Cu đất là gì? Và hai chim cu đất có ý nghĩa gì? Hai chim cu đất đã được hy sinh cho cả sự cứu rỗi và sự chữa lành, trong sự—trong sự...mà đã đi vào nó. Hiểu không? Sự đền tội được thực hiện khác nhau, nhưng sự chữa lành vẫn tiếp tục giống như vậy, và sự cứu rỗi cũng tiếp tục như vậy. Hai chim cu đất, không bị xẻ ra, có nghĩa là chúng đều được đại diện, cả hai. Sự cứu rỗi...“Bởi những lần roi Ngài, chúng ta đã được lành bệnh. Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta. Với những lần roi của Ngài, chúng ta đã được lành bệnh.” Chúng được đặt ở một bên, không tách rời nhau. Nhưng giao ước, phần của con thú đã bị (ba trong số chúng) cắt rời. Anh em hiểu không? Sau đó khi họ làm điều đó, họ xé và lập giao ước của họ.

420 Hãy xem những gì Đức Chúa Trời đang nói với Áp-ra-ham: “Tại Đồi Sọ, tại Đồi Sọ, theo Dòng dõi của người. Từ người sanh ra Y-sác, từ Y-sác sanh ra *Người này người nọ*, Gia-cốp, từ Gia-cốp đến Giô-sép, từ Giô-sép, tiếp tục xuống, tiếp tục xuống, tiếp tục xuống, những người kế nghiệp, cho đến, cuối cùng, qua Dòng dõi công bình đó!” Của Ngài...

421 Ông vừa nói qua, ở đây, nói rằng Chúa của chúng ta xuất thân từ một dân mà không biết. Môi-se thậm chí chưa bao giờ nói về điều đó, xuất thân từ chức tế lễ. “Chúa của chúng ta xuất thân từ chi phái Giu-đa.” Không phải từ Lê-vi, vì họ là những người tuân thủ luật pháp xác thịt. Nhưng Chúa của chúng ta xuất thân từ chi phái Giu-đa. Tuyệt vời! Thế đấy. Nơi lời hứa đã được lập!

422 Bây giờ hãy lắng nghe, khi chúng ta kết thúc. Và tại Đồi Sọ, Đức Chúa Trời đã giáng xuống và lấy thân thể của Con Chính Ngài, mà trong đó Ngài đã sống, và Ngài xé nó ra tại Đồi Sọ. Sự chảy máu Ngài, vết thương, vết chém, và ngọn giáo của Ngài chạy vào đó và xé Ngài ra từng phần, và Huyết Ngài tuôn ra. Và Ngài phán, “Lạy Cha, Con giao Thần Linh của Con lại trong tay Cha.” Ngài gục đầu Ngài. Và đất rung chuyển, và những tia chớp lóe lên, và những tiếng sấm rền vang. Đức Chúa Trời đang viết giao ước đời đời của Ngài.

423 Và Ngài đã lấy thân thể chết của Ngài ra khỏi mồ mả, vào ngày thứ nhất trong tuần, và đem nó lên Trời, và ngự ở đó như là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, như một sự tưởng nhớ; ngự ở đó, trọn vẹn, mãi mãi. Và Ngài đã sai Thánh Linh mà Ngài xé ra khỏi thân thể đó, xuống ngay lại trên Hội thánh. Và Hội thánh đó sẽ phải có cùng một Thánh Linh mà đã có trong thân thể đó, nếu không nó sẽ không kết hợp với Nó trong sự phục sinh chung. Hai mảnh đó phải kết hợp hoàn hảo với nhau. Và nếu Hội thánh này không hoàn hảo, giống hệt Thánh Linh ở trong Đấng Christ, thì anh chị em sẽ không bao giờ đi vào sự Cất lên.

424 Đó là giao ước đời đời, thừa anh em. Hãy tìm ra nó, chính anh em, những gì ở trong chính tâm lòng của anh em. Hãy yêu mến Chúa. Hãy thật sự tin chắc rằng mình được cứu. Đừng để mất cơ hội. Anh em đang đánh bạc.Ồ, anh em, những người Mỹ chúng ta, thích đánh bạc, nhưng anh em đừng đánh cược vào

điều đó. Anh em tin chắc rằng mình đúng. Không phải vì anh em đã gia nhập giáo hội, nhưng vì anh em thực sự được sanh lại, Đấng Christ đã đến với anh em, trong Thân vị Đức Thánh Linh.

425 Bây giờ, cũng chỉ là, phần ca ngợi, đúng như tôi sắp kết thúc. Chúng ta sẽ vui mừng biết bao, khi thấy cùng Thánh Linh đó mà đã ở trong Chúa Jêsus Christ, ở ngay giữa chúng ta, đang làm những điều giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất! Thật chúng ta nên hạnh phúc biết bao!

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện, khi chúng ta cúi đầu.

426 Lạy Chúa, đó là một ngày tuyệt vời. Mặc dù vậy, con cảm thấy rằng con luôn làm, con thất bại. Con không thể đại diện cho Nó đúng, Chúa ôi. Con cầu nguyện để Ngài sẽ tha thứ cho những cách ngu dại của con. Ô, con thú nhận tội lỗi của con trước mặt Ngài, và cầu xin sự thương xót, biết rằng có một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm vĩ đại đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, trên Thiên đàng, Đấng không được lập nên theo A-rôn, sau những luật lệ và hợp pháp và các thứ. Nhưng Ngài đã được đặt Ở đó vì ân điển của Đức Chúa Trời đã trông đợi, trước khi sáng thế, và thấy con ở đây trong thế gian, và chịu chết vì tội lỗi của con, để mang con trở lại Vương quốc của Đức Chúa Trời. Con cảm ơn Ngài, Cha ôi, về điều này.

427 Bởi vì, Thánh Linh này hiện đang ngự trị trong dân sự của Cha là Đời đời như Đức Chúa Trời là Đời đời. “Ta ban cho họ Sự sống Đời đời, Sự Sống cho đến bây giờ, Sự Sống đời đời vô cùng, và họ sẽ không bao giờ bị hư mất.” Và tại sự Phán xét, họ sẽ không bao giờ bị ở đó. Họ đã vượt qua sự đoán xét. Họ đã đi vào sự Vinh hiển. “Và nếu đền tạm trên đất này bị hư nát, chúng con có một đền tạm nơi xa kia đang chờ đợi chúng con đến.” Cảm ơn Ngài vì điều đó, Chúa ôi.

428 Bây giờ con cầu nguyện, nếu có một người ở đây, tối nay, người mà chưa bao giờ uống Huyết thật của giao ước, mà không biết Điều đó có nghĩa gì, không biết nó có ý nghĩa gì để được sanh lại, để có mối tương giao thực sự với Đấng Christ trong lòng họ, hoặc trong lòng cô ấy, xin cho họ tiếp nhận Ngài ngay bây giờ, khi chúng con chờ đợi và cho cơ hội này. Và tại Ngày đó, chúng con

cầu nguyện rằng chúng con đã đại diện cho Phúc Âm trong Ánh sáng đúng đắn. Chúng con cầu nguyện, trong Danh Đấng Christ.

⁴²⁹ Trong khi chúng ta cúi đầu, có người nào giơ tay lên trước Đấng Christ, và nói, “Lạy Đấng Christ của Đức Chúa Trời, xin thương xót con. Xin cho con, như đây tớ bất xứng của Ngài, bây giờ nhận lãnh Đức Thánh Linh vào lòng con. Và cho con sự đảm bảo và tình yêu mà con thực sự cần”? Nếu anh chị em chưa có Điều đó, anh chị em sẽ chỉ giơ tay lên với Ngài, thưa, “Lạy Chúa, đây là dấu hiệu mà con mong muốn Điều đó”? Anh chị em muốn đưa tay lên không? Xin Chúa ban phước cho quý bà phía sau đó, thưa bà. Xin Chúa ban phước cho ông ở đây, thưa ông. Phước cho ông ở đây, thưa ông. Chúa ở cùng ông. Tốt lắm. Người đàn ông này phía cuối ở đây, Chúa ban phước cho anh, anh em của tôi. Còn ai khác, trước giờ chúng ta kết thúc bây giờ, chỉ đợi trong chốc lát. Chúa ban phước cho con ở đó, con trai. Người nào khác không?

⁴³⁰ “Bây giờ con khao khát. Con ước ao, lạy Chúa là Đức Chúa Trời. Ngài biết lòng con. Ngài biết con nghĩ gì. Ngài, “Thánh Linh của Đức Chúa Trời sống động hơn và sắc hơn gươm hai lưỡi, thậm chí thấu đến tận xương tủy, và là một Đấng Phân Biệt những ý tưởng trong lòng.” Hãy nghĩ về Điều đó. Ngài biết chính suy nghĩ của các bạn, ý định của các bạn.

⁴³¹ Các bạn muốn giơ tay không? Hãy nói, “Xin thương xót con, Chúa ôi, ngay bây giờ. Con—con muốn Ngài biết rằng con biết rằng con sai và con nhận ra điều đó, nhưng con muốn sống đúng đắn.” Được rồi, trong khi chúng ta chỉ cứ cúi đầu, cầu nguyện bây giờ, hãy suy nghĩ một chút. Chúng ta không muốn vôi vàng về điều đó.

Xin nứt ra, hỡi Vầng Đá Muôn đời,
 Để tôi được núp trong Ngài thôi;
 Để cho nước và Huyết kia trào phun,
 Từ hông vỡ Chúa xưa tràn tuôn...
 Nên những linh dược chữa muôn tội...(Chữa
 gáp đôi, Ngài đã thề bởi điều đó, hai điều bất
 di bất dịch.)
 Cứu tôi khỏi cơn thanh nộ và làm cho sạch
 trong.

Trong khi tôi còn...

⁴³² Ôi Chúa, xin ban cho ngay bây giờ tất cả chúng con đều nhận ra rằng những hơi thở này mà chúng con đang thở là thoáng qua. Chúng con không biết còn bao nhiêu người nữa phía trước chúng con. Đó là tất cả bởi lời khuyên tuyệt vời của Ngài. Nó được quyết định bởi Ngài. Ôi, xin thương xót cho chúng con. Và đối với những người đã giơ tay, lạy Chúa, không cần phải nhắc đến họ. Ngài biết mọi người trong họ. Nhưng con chỉ dâng lời cầu nguyện cầu thay này cho họ. Con nguyện xin Ngài sẽ loại bỏ sự định tội khỏi lòng họ, và để họ mạnh dạn đến, ngay bây giờ, đến với Ngài; mạnh dạn bước đến ngay Ngài của Chúa, tuyên bố đặc ân Đức Chúa Trời ban cho của họ. Ngài đã khiến họ phải giơ tay. Họ không thể tự làm điều đó. Và con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, để Ngài sẽ ban điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

...chính tôi trong Ngài thôi;

Bây giờ, chỉ thờ phượng Ngài bây giờ.

Để cho nước và...(Ồ, chào ôi!)
 Từ hồng vờ Chúa xưa tràn tuôn,
 Nên những linh dược chữa muôn tội,
 Cứu tôi khỏi cơn thanh nộ và làm cho sạch
 trong.

⁴³³ Bao nhiêu người cảm thấy thật dễ chịu giờ này? Hãy giơ tay lên, nói, “Ngợi khen Chúa!” [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa!”—Bt.] Ồ, Ngài thật tuyệt vời! Ồ!

Có Chỗ Nơi Nguồn. Chị biết bài đó không, Chị Gerttie? Chúng ta hãy. Bao nhiêu người thích bài đó? Bây giờ chúng ta sẽ có buổi lễ báp-têm, trong giây lát. (Anh sẽ làm phép báp-têm cho họ chứ?) Được rồi.

...chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ nơi Nguồn dành cho bạn;
 Chỗ, chỗ...

⁴³⁴ Được rồi. Những người muốn chịu báp-têm, đàn ông sẽ đi vào phòng này, phụ nữ ở phòng này, được rồi, những người mà sẽ chịu báp-têm trong Danh phước hạnh của Chúa chúng ta.

...tốt cho bạn,
 Có chỗ ở Nguồn cho bạn;
 Đức Chúa Trời đã rất tốt với tôi,
 Có chỗ ở Nguồn dành cho bạn.

435 Mọi người bây giờ:

Chỗ, chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ ở Nguồn dành cho bạn;
 Ồ, chỗ, chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ ở Nguồn dành cho bạn.

436Ồ, tôi ưa thích bài hát xưa đó. Còn anh chị em?

Có chỗ ở Nguồn dành cho bạn;
 Ồ, chỗ, chỗ, vâng, có nhiều chỗ,
 Có chỗ ở Nguồn.

437 Bây giờ, trong khi trường lão đã đi vào, để sẵn sàng cho phép báp têm, tôi muốn giải thích cho cử tọa. Và tôi sẽ hỏi một số chấp sự, nếu họ có thể nghe thấy tôi trong phòng, khi nào họ sẵn sàng, hãy đến và—và nói với tôi, và để chúng ta có thể di chuyển các micrô. Chúng tôi muốn tất cả các bạn thấy điều này. Chừng mười phút nữa, và hội thánh sẽ kết thúc buổi nhóm.

438 Bây giờ tôi muốn đọc một số câu Kinh Thánh thiêng liêng cho các bạn. Tôi muốn đọc Chúng từ Sách Công vụ. Và tôi muốn bắt đầu ở câu thứ 12 của chương 2 của Công-vụ.

439 Bây giờ, tôi muốn anh chị em lưu ý trong chương 16 của Thánh Lu-ca, hoặc của Thánh Ma-thi-ơ, tôi tin là vậy, rằng Chúa Jêsus đã xuống núi. Họ...Nói với các môn đồ của Ngài rằng, “Theo lời người ta nói thì Ta Con người là ai?”

440 “Và một số người trong số họ nói, ò, Ngài là ‘Ê-li.’ Và một số nói rằng Ngài là—Ngài là ‘đấng Tiên tri.’ Và một số người nói rằng Ngài là người này hay người kia.”

441 Ngài phán, “Nhưng các người nói Ta là Ai?”

442 Và Phi-e-rơ thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.” Đúng không?

443 Chúa Jêsus phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn con Giô-na, vì thịt và huyết không bày tỏ điều này. Các người không bao

giờ học biết điều đó ở thần học viện. Các người không bao giờ học biết Điều đó bởi con người.” Phán, “Nhưng Cha Ta là đấng ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho người. Và Ta nói rằng người là Phi-e-rơ. Ta sẽ lập Hội thánh Ta trên đá này. Các cửa âm phủ sẽ chẳng thắng được Hội đó. Và Ta ban cho người các chìa khóa của Nước Thiên đàng.” Đúng thế không? “Và hễ điều gì mà người mở dưới đất, thì Ta cũng sẽ mở ở trên Trời. Điều gì mà người buộc dưới đất, thì Ta cũng sẽ buộc ở trên Trời.” Có phải Ngài đã muốn nói Điều đó không? Ngài hẳn không muốn nói Điều đó. Vậy thì, khi thời gian trôi qua, bây giờ, Phi-e-rơ đã có các chìa khóa của Nước Trời.

444 Bây giờ, các bạn những người Công giáo, các bạn có thể nghĩ điều này, rằng các bạn nói, “Giáo hội Công giáo được xây dựng trên Phi-e-rơ.” Được rồi, chúng ta sẽ tìm thấy. “Họ đã có các chìa khóa. Giáo hội Công giáo vẫn có chìa khóa.”

445 Chúng ta hãy tìm hiểu xem *Phi-e-rơ* đã làm gì với những chìa khóa đó, đây, rồi chúng ta sẽ tìm thấy. Kinh Thánh nói, với Phi-e-rơ và với các sứ đồ còn lại, “Các người hãy đi khắp thế gian. Kẻ nào mà các người tha tội cho, thì tội sẽ được tha. Kẻ nào mà các người cầm tội, thì tội sẽ bị cầm lại cho họ.” Điều đó, tôi có thể nói ra để...Người nào đó có thể không hiểu ý tôi. Chúa Jêsus phán với các sứ đồ, “Kẻ nào phạm tội mà các người tha thứ cho, thì Ta cũng sẽ tha thứ cho họ. Và kẻ nào phạm tội mà các người không tha thứ, và giữ điều đó chống lại họ, thì Ta cũng sẽ giữ chống lại họ.” Đó là những gì Chúa Jêsus đã phán.

446 Hãy xem giáo hội Công giáo quảng bá điều đó.

447 Nhưng chúng ta hãy cùng tìm hiểu xem họ đã làm điều đó như thế nào. Sau đó nếu chúng ta nhận ra họ đã làm điều đó như thế nào, thì chúng ta cũng nên làm theo cách tương tự. Bây giờ chúng ta hãy tìm hiểu.

448 Đó là Ngày lễ Ngũ Tuần. Hội thánh đang được khai sinh. Tất cả họ đều ở trong một căn phòng trên. Những người đàn ông bước ra khỏi đó, nói bằng những ngôn ngữ khác nhau. Tại sao? Mọi ngôn ngữ dưới Trời đều được đại diện ở đó. Tiếng Anh, cũng có ở đó. Mọi ngôn ngữ dưới Trời đều phải có ở đó, những gì ngôn ngữ được nói vào ngày đó. Hãy tiếp tục ở đây và đưa ra nhiều

ngôn ngữ, và cách người Cơ-rét và những người lạ, và những người theo đạo La Mã, và—và—và những người Ả Rập, và tất cả đều nói và ca ngợi-...Bây giờ, họ không nói tiếng lạ. Họ đang nói những ngôn ngữ được biết, với dân chúng. Không phải tiếng lạ, mà là ngôn ngữ mà mọi người hiểu. Tội nhân, người không tin, có thể nghe thấy những gì người ấy đang nói. “Làm thế nào mà chúng ta nghe được bằng tiếng riêng của xứ mà—mà chúng ta được sinh ra?”

449 Bây giờ hãy xem. Bây giờ các câu hỏi đến. Nào, “Những người khác đã nhạo báng.” Câu thứ 12, được rồi.

Và ai nấy đều sợ hãi, và...trong sự nghi ngờ, bèn nói với nhau rằng, Việc này là nghĩa làm sao?

Những kẻ khác đã nhạo báng và nói rằng, Những người này...say rượu mới.

450 Người ta đang giễu cợt họ. Bởi vì, họ đang làm như thế nào? Họ đang lảo đảo như những người say, giống như những người say. Đang nói chuyện, không biết họ đang nói gì, nhưng đang rao giảng cho hội chúng bằng những ngôn ngữ họ không biết, nhưng hội chúng biết. Hiểu không? Được rồi.

Những kẻ khác...nói rằng, Họ say rượu mới, hãy nhìn cách họ đang hành động.

Những kẻ khác đã nhạo báng, nói rằng, Những người này...say rượu...

“Nhưng Phi-e-rơ...” Hãy xem, chao ôi! Anh em đã có các chìa khóa.

Nhưng Phi-e-rơ, đứng ra cùng mười một sứ đồ, cất tiếng nói, và nói với họ rằng,...

Bây giờ, nên nhớ, đây là lễ khai sinh đầu tiên của Hội thánh.

...Hỡi các người người Giu-đa, và...các người mà ở trong thành Giê-ru-sa-lem, hãy biết rõ điều này, và lắng tai nghe lời ta:

Những người này chẳng phải say, như các người ngờ đâu, vì bây giờ mới là giờ thứ ba ban ngày.

Những quán rượu thậm chí chưa mở cửa lúc đó. Hiểu không?

Nhưng ấy là điều đáng tiên tri Giô-ên đã nói tiên tri rằng;

...Đức Chúa Trời phán, Trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần Ta khắp trên mọi loài xác thịt: trên con trai và...con gái các người, và họ đều sẽ nói lời tiên tri, và bọn trai trẻ sẽ thấy những khải tượng, và các người già cả sẽ có chiêm bao:

Và trên các đày tớ Ta và...đầy tớ gái Ta trong những ngày đó Ta sẽ đổ Thần Ta;...họ đều sẽ nói tiên tri:

Và Ta lại sẽ tỏ ra sự lạ lùng ở trên trời, và dấu lạ ở dưới đất;...

Bấy giờ, Phi-e-rơ đang giảng lúc bấy giờ, người có những chìa khóa.

...máu,...lửa,...những luồng luồng khói:

Mặt trời sẽ trở nên tối tăm,...mặt trăng hóa ra máu, trước ngày lớn và vinh hiển của Chúa sẽ đến:

Và sẽ ứng nghiệm, ai cầu khẩn trên Danh Chúa thì sẽ được cứu.

Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe những lời này; Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã dùng làm việc quyền phép và sự lạ và dấu lạ, mà Ngài đã...ở giữa các người,...chính các người...đều biết:

Nói về sự quả trách chẳng? Ông đã có những chìa khóa, anh em biết đấy. Là...

Người đó, bị nộp bởi ý định trước và sự biết trước của Đức Chúa Trời,...

Thế đấy. Làm sao Ngài có thể từng bị nộp? Bởi vì Đức Chúa Trời đã định trước điều đó xảy ra cách ấy. Hiểu không? Sự biết trước của Đức Chúa Trời!

451 [Một anh em nói với Anh Branham, “Sẵn sàng chưa?”—Bt.] Chờ chút nữa. Hãy nói với họ, chỉ chờ một chút nữa, cho đến khi tôi nói xong lời Kinh Thánh.

...các người đã lấy, bởi bàn tay độc ác, mà đóng đinh Người trên thập tự giá và giết đi:

Người mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và bứt đứt dây trói của sự chết: vì nó không thể...giữ Người lại dưới quyền nó.

Vì vua Đa-vít đã nói về Người rằng, Tôi từng thấy Chúa luôn...ở bên hữu tôi, và tôi sẽ chẳng bị rúng động chút nào:

Bởi cơ đó lòng tôi vui vẻ, và lưỡi tôi đã được làm cho mừng rỡ; hơn nữa...xác thịt tôi cũng sẽ yên nghỉ trong sự trông cậy:

Vì Chúa sẽ chẳng để linh hồn tôi trong âm phủ, cũng sẽ chẳng cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát đâu.

Chúa đã làm cho tôi biết...các con đường của—của tôi, các đường sự sống của tôi; Ngài cũng sẽ cho tôi đầy lòng vui mừng và với sự tán thành của tôi.

Hỡi anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng với anh em về tổ phụ Đa-vít,...người đã chết và được chôn rồi, mồ mả người còn ở giữa chúng ta...ngày nay.

Do đó người là đáng tiên tri, và biết rằng Đức Chúa Trời đã thề với một lời thề...

Tôi vừa giảng qua điều đó.

...mà y theo—y theo với những hậu tự của người, người sẽ...y theo xác thịt, người sẽ khiến Đấng Christ sống lại để ngồi trên ngai mình;

Những gì tôi vừa giảng. Phi-e-rơ đã giảng giống như vậy.

Và người đã thấy trước điều này (Đấng tiên tri đã thấy điều đó trước.) đã nói trước về sự sống lại của Đấng Christ, rằng Ngài chẳng bị để nơi âm phủ, xác thịt Ngài cũng chẳng thấy sự hư nát.

Đức Chúa Jêsus này mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy đều làm chứng về sự đó.

Do vậy sau khi Ngài đã được đem lên cao, và ở bên hữu...đang ở bên tay hữu, được đem lên trời, từ nơi Cha

đã nhận lấy...lời hứa của Đức Thánh Linh, thì Ngài...đã đổ điều này ra, mà các người đương thấy và nghe.

Vì vua Đa-vít chẳng hề lên trời, (đấng tiên tri): nhưng chính người đã nói, CHÚA đã phán cùng Chúa tôi rằng, Hãy ngồi bên hữu Ta,

Cho đến chừng nào Ta để kẻ thù nghịch người đặng làm một bệ chơn cho người.

Vậy (lắng nghe điều này) cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc chắn, rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jê-sus này, mà các người...đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ.

Điều đó không có gì tranh cãi, phải không?

Bấy giờ khi họ đã nghe bấy nhiêu lời này, những tội nhân, trong lòng họ cảm động, bèn hỏi Phi-e-rơ...Những người...và Phi-e-rơ và...những người còn lại...các sứ đồ khác rằng, Hỡi anh em, chúng tôi phải làm chi?

452 Được rồi. Đây này. Ông đã có gì? Chìa khóa, chìa khóa của Vương quốc. Vương quốc ở đâu? Nó ở trong anh em. Đúng không? Đức Thánh Linh là Vương quốc của Đức Chúa Trời. Chúng ta biết điều đó. Chúng ta được sinh ra trong Vương quốc, như là các thần dân và đại biểu. Nhìn xem. Ông đã có các chìa khóa bên mình. “Ông sẽ làm gì với nó?” Đây là lần đầu tiên cánh cửa từng được mở.

453 Bây giờ, câu hỏi được đặt ra cho nhà truyền giảng, trong lần đầu tiên, người có chìa khóa. Tôi tin nếu ông nói, “Hãy giữ vững lập trường của mình,” điều đó có thể được chính thức hóa.

454 “Hễ điều gì các người buộc dưới đất, Ta sẽ buộc trên Trời.” Được rồi. “Hễ các người nói gì, Ta sẽ nói cũng như vậy. Người đã có chìa khóa.” Được rồi. Ông nhét chìa khóa vào cửa.

...Các anh làm gì? Hỡi các anh em, chúng tôi sẽ làm gì?

Bấy giờ khi họ nghe bấy nhiêu lời này, họ được cảm động trong lòng, bèn hỏi...Hỡi các anh em,...

...Phi-e-rơ trả lời họ rằng, Hãy hối cải, và ai nấy trong các người phải nhơn danh Đức Chúa Jê-sus Christ chịu

phép báp-tem, để được tha tội mình, rồi các người sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.

Vì lời hứa thuộc về các người, và con cái các người, và thuộc về họ là hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.

Điều đó đã được giải quyết mãi mãi. Không người nào đã từng, vào bất cứ thời điểm nào, có thể từng, từng chống lại Điều đó.

⁴⁵⁵ Giáo hội Công giáo đã đến, thay vì được dầm mình, họ rảy nước. Thay vì dùng Danh của Chúa Jê-sus, họ đã lấy, “Cha, Con, và Thánh Linh.” Không hề được dạy trong Kinh Thánh.

⁴⁵⁶ Kể từ lúc đó, mỗi người, chịu phép báp-tem bằng cách dầm mình trong Danh của Chúa Jê-sus Christ. Và một số người đã chịu dầm mình bởi Giăng Báp-tít, người đã làm báp tem cho Chúa Jê-sus, và Phao-lô nói với họ rằng họ không thể nhận được Đức Thánh Linh như thế. Họ phải trở lại và chịu báp tem lại, lần nữa, nhân Danh Chúa Jê-sus, trước khi họ có thể nhận được Đức Thánh Linh. Bao nhiêu người biết đó là lời Kinh Thánh? Công vụ, chương 19. Thế đấy. Bởi vì, Nước Thiên đàng đã niêm phong đối với bất cứ cách thức nào khác, bởi một lời thề của Chúa Jê-sus Christ, rằng điều đó sẽ trở thành chính thức trên Thiên đàng.

...Hãy hối cải, và ai nấy trong các người phải nhận danh Đức Chúa Jê-sus Christ chịu phép báp-tem để được tha tội mình,... các người sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.

Vì, lời hứa thuộc về các người, và con cái các người,... thuộc về họ là hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.

A-men. Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁴⁵⁷ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, tối nay, một ngàn chín trăm mấy mươi năm đã trôi qua, nhưng lòng chân thật và sự chính trực của con người vẫn kêu cầu Đức Chúa Trời, như trẻ con khóc đòi bầu sữa mẹ. Lạy Chúa, chúng con yêu Ngài. Chúng con không thể sống thiếu Ngài. Như Đa-vít đã nói, “Linh hồn tôi khao khát

Chúa, như con hươu đực thèm khát khe nước.” Ông phải có Nó, nếu không thì chết.

⁴⁵⁸ Và, Cha ôi, chúng con đã đọc Kinh Thánh, đọc đi đọc lại. Không phải là khác biệt, nhưng chúng con thấy những thần học viện này, những sinh viên thần học ngày nay, những người đang rao giảng theo các điều răn của loài người, chứ không phải các điều răn của Đức Chúa Trời. Do vậy, lạy Chúa, chúng con không coi thường những người đó, nhưng chúng con coi thường những điều họ dạy. Do đó, lạy Chúa, chúng con cầu xin để họ trở thành anh em của chúng con. Chúng con cầu xin Ngài tha thứ cho họ về lỗi lầm của họ. Và chúng con cầu nguyện để họ sẽ đến với Kinh Thánh, đọc Nó, không phải theo cách mà một số thần học viện dạy Nó, nhưng theo cách mà Đức Chúa Trời đã viết Nó.

⁴⁵⁹ Lạy Chúa, chúng con cầu xin cho những người này tối nay đang đến chịu phép báp-têm bằng nước, khi mục sư dững cảm của chúng con từ đây bước vào bục giảng này, để rao giảng Phúc Âm, cũng chính Phúc Âm này, và rồi đến hồ nước làm phép báp-têm, để chôn đi, xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho mỗi người trong số này sẽ nhận được Đức Thánh Linh, bởi vì Ngài đã ban lời hứa, “Các ngươi sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Nguyện xin Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang chờ đợi ở trên mặt nước, để nhận những người đến chịu báp-têm tối nay, vì chúng con giao phó họ trong tay Ngài, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

HÊ-BƠ-RO, CHƯƠNG BẢY 2 VIE57-0922E

(Hebrews, Chapter Seven ²)

LOẠT BÀI SÁCH HÊ-BƠ-RO

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 22 tháng Chín, năm 1957, tại Đền Tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org